

PARLAMENTO
DE GALICIA

BOLETÍN OFICIAL DO PARLAMENTO DE GALICIA

X leislatura
Número 479
22 de maio de 2019

Fascículo 1

CSV: BOPGDSPGrObvXcAJS8

Verificación:

<https://sede.parlamentodegalicia.gal/tramites/csv/>

SUMARIO

---

1. Procedementos parlamentarios

1.1. Procedementos de natureza normativa

1.1.2. Propostas de normas

1.1.2.1. Proxectos e proposicións de lei

1.1.2.1.1. Proxectos de lei

Admisión a trámite e apertura do prazo de presentación de emendas

■ 49936 (10/PL-000016)

Presidencia da Xunta de Galicia

Proxecto de lei do patrimonio natural de Galicia

[160521](#)

1.3. Procedementos de control e impulso

1.3.6. Proposicións non de lei

1.3.6.2. Proposicións non de lei en Comisión

1.3.6.2.4. Proposicións tramitadas

COMISIÓN 6ª, INDUSTRIA, ENERXÍA, COMERCIO E TURISMO,

Aprobación sen modificacións

■ 49408 (10/PNC-004002)

Grupo Parlamentario Popular de Galicia

Antón Vilasánchez, María Ángeles e seis deputados/as máis

Sobre a posta en marcha polo Goberno galego de actuacións de promoción do uso da madeira na construción dirixidas aos profesionais, promotores e usuarios

[160520](#)

1. Procedementos parlamentarios

1.1. Procedementos de natureza normativa

1.1.2. Propostas de normas

1.1.2.1. Proxectos e proposicións de lei

1.1.2.1.1. Proxectos de lei

A Mesa do Parlamento, na súa sesión do día 21 de maio de 2019, adoptou o seguinte acordo:

Admisión a trámite e apertura do prazo de presentación de emendas

- 49936 (10/PL-000016)
Presidencia da Xunta de Galicia
Proxecto de lei do patrimonio natural de Galicia

Examinado o Proxecto de lei do patrimonio natural de Galicia, e logo de verificar que reúne a documentación e os antecedentes previstos no artigo 111 do Regulamento, a Mesa, por unanimidade, acorda:

1º. Admitir a trámite o Proxecto de lei do patrimonio natural de Galicia polo procedemento lexislativo ordinario.

2º. Asignalo, oída a Xunta de Portavoces, na súa reunión do día 21 de maio de 2019, á Comisión 2ª, Ordenación Territorial, Obras Públicas, Medio Ambiente e Servizos, e ordenar a súa publicación no *Boletín Oficial do Parlamento de Galicia*.

3º. Abrir o prazo regulamentario de 15 días hábiles para a presentación de emendas, que comezará a contar a partir do día seguinte ao da publicación no *Boletín Oficial do Parlamento de Galicia*. O prazo remata o día 10 de xuño de 2019, ás 18.30 horas.

Santiago de Compostela, 21 de maio de 2019
Miguel Ángel Santalices Vieira
Presidente

1.3. Procedementos de control e impulso

1.3.6. Proposicións non de lei

1.3.6.2. Proposicións non de lei en Comisión

1.3.6.2.4. Proposicións tramitadas

COMISIÓN 6ª, INDUSTRIA, ENERXÍA, COMERCIO E TURISMO,

A Comisión 6ª, Industria, Enerxía, Comercio e Turismo, na súa sesión do 16 de maio de 2019, adoptou os seguintes acordos:

Aprobación sen modificacións

- 49408 (10/PNC-004002)

Grupo Parlamentario Popular de Galicia

Antón Vilasánchez, María Ángeles e seis deputados/as máis

Sobre a posta en marcha polo Goberno galego de actuacións de promoción do uso da madeira na construción dirixidas aos profesionais, promotores e usuarios

BOPG nº 470, do 30.04.2019

Sométese a votación e resulta aprobada sen modificacións por 9 votos a favor, 0 votos en contra e 3 abstencións.

O texto aprobado é o seguinte:

«O Parlamento de Galicia insta a Xunta de Galicia para que poña en marcha accións de promoción do uso da madeira en construción dirixidas a profesionais, promotores e usuarios que contribúan a difundir as vantaxes do seu emprego permitindo a valorización dos produtos da industria forestal galega.»

Santiago de Compostela, 16 de maio de 2019

Eva Solla Fernández

Vicepresidenta 2ª

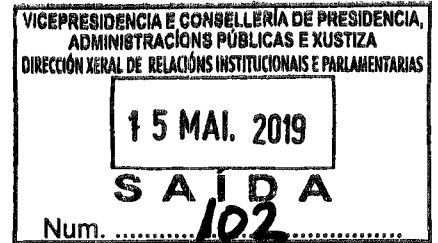
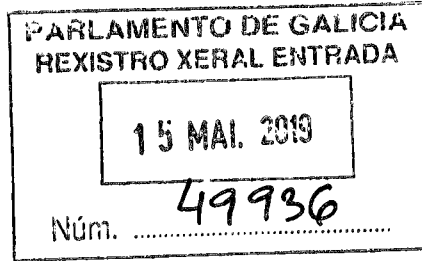

XUNTA DE GALICIA

VICEPRESIDENCIA E CONSELLERÍA DE PRESIDENCIA,
ADMINISTRACIÓNS PÚBLICAS E XUSTIZA
Dirección Xeral de Relacións Institucionais
e Parlamentarias

galicia

Ref: AG

Para a súa tramitación polo Parlamento de Galicia achégolle o "**Proxecto de lei do Patrimonio Natural de Galicia**", aprobado polo Consello da Xunta de Galicia na súa reunión do día 9 de maio de 2019.

Asemade achégase a certificación expedida polo secretario do Consello co visto e praxe do Sr. Presidente da Xunta de Galicia, así como os documentos aos que se refire o artigo 111 do Regulamento da Cámara.

Santiago de Compostela, 15 de maio de 2019

A dirección Xeral de Relacións Institucionais e Parlamentarias

Blanca García-Señoráns Álvarez

Sr. presidente do Parlamento de Galicia

CSV: BOPGDSPGrObvXcAJs8
Verificación:
<https://sede.parlamentodegalicia.gal/tramites/csv/>

XUNTA DE GALICIA

ALFONSO RUEDA VALENZUELA, VICEPRESIDENTE E CONSELLEIRO DE PRESIDENCIA, ADMINISTRACIÓNS PÚBLICAS E XUSTIZA E SECRETARIO DO CONSELLO DA XUNTA DE GALICIA,

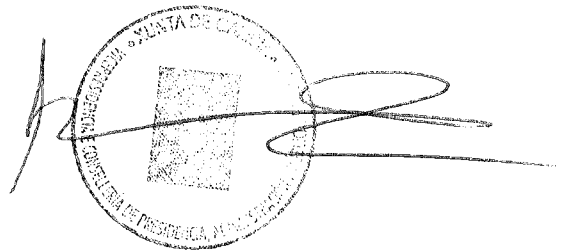
CERTIFICO :

Que o Consello da Xunta de Galicia, na súa reunión do día nove de maio de dous mil dezanove, adoptou, entre outros, o seguinte Acordo:

“Aprobar o *Proxecto de lei do Patrimonio Natural de Galicia*, e a súa remisión ao Parlamento de Galicia”.

E para que conste asino a presente, co visto e prace do Sr. Presidente, en Santiago de Compostela a nove de maio de dous mil dezanove.

Vº. e Prace
O PRESIDENTE

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE MEDIO AMBIENTE,
TERRITORIO E VIVENDA

San Lázaro s/n
15781 Santiago de Compostela
dxpn.cmot@xunta.es

Dirección Xeral de Patrimonio Natural

PROXECTO DE LEI

DO PATRIMONIO NATURAL DE GALICIA

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Título I Disposicións xerais

Capítulo I Disposicións xerais

Artigo 1. Obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 2. Principios xerais

Artigo 3. Definicións

Artigo 4. Competencias da Comunidade Autónoma de Galicia

Artigo 5. Deberes de conservación

Capítulo II Mecanismos de colaboración e cooperación

Artigo 6. Mecanismos de colaboración e cooperación

Capítulo III Educación e formación

Artigo 7. Estratexia Galega de Educación Ambiental

Capítulo IV Información e participación pública

Artigo 8. Información

Artigo 9. Participación pública

Capítulo V Financiación e axudas

Artigo 10. Financiación

Artigo 11. Axudas

Capítulo VI Actuacións sectoriais

Artigo 12. Actuacións vinculadas con usos recreativos, deportivos e turísticos

Artigo 13. Control de pragas ocasionadas pola fauna silvestre autóctona

Artigo 14. Protección da avifauna contra a colisión e electrocución en liñas eléctricas

Artigo 15. Protección da avifauna no desenvolvemento do sector eólico

Artigo 16. Actuacións agrícolas

Artigo 17. Actuacións forestais

Artigo 18. Reestruturación parcelaria

Artigo 19. Planificación sectorial do aproveitamento dos recursos naturais

Capítulo VII Garantía financeira

Artigo 20. Garantía financeira

Título II Espazos naturais protexidos

Capítulo I Concepto e categorías

Artigo 21. Concepto de espazo natural protexido

Artigo 22. Categorias de espazos naturais protexidos

Artigo 23. Reserva natural

Artigo 24. Parque

Artigo 25. Monumento natural

Artigo 26. Humidal protexido

Artigo 27. Paisaxe protexida

Artigo 28. Espazo protexido Rede Natura 2000

Artigo 29. Espazo natural de interese local

Artigo 30. Espazo privado de interese natural

Capítulo II Rede galega de espazos protexidos

Artigo 31. Composición

- Artigo 32. Efectos
- Artigo 33. Dereitos de tanteo e de retracto
- Artigo 34. Servidume de instalación de sinais
- Artigo 35. Limitacións derivadas da declaración de espazo natural protexido
- Artigo 36. Zona periférica de protección
- Artigo 37. Áreas de influencia socioeconómica
- Capítulo III Procedementos de declaración dos espazos naturais protexidos
  - Artigo 38. Disposicións xerais
  - Artigo 39. Iniciación
  - Artigo 40. Tramitación
  - Artigo 41. Declaración.
  - Artigo 42. Dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia
  - Artigo 43. Alteración da delimitación dun espazo natural protexido
  - Artigo 44. Perda da categoría de espazo natural protexido
  - Artigo 45. Réxime de protección cautelar
  - Artigo 46. Espazos naturais sometidos a réxime de protección preventiva
  - Artigo 47. Medidas de conservación dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia
  - Artigo 48. Vixilancia e seguimento da Rede Natura 2000
- Capítulo IV Instrumentos de planificación dos recursos e espazos naturais a protexer
  - Sección 1ª. Disposicións xerais
    - Artigo 49. Clasificación
    - Artigo 50. Efectos
  - Sección 2ª. Plans de ordenación dos recursos naturais
    - Artigo 51. Definición e ámbito
    - Artigo 52. Contido
    - Artigo 53. Procedemento de aprobación
    - Artigo 54. Vixencia, revisión e modificación dos plans de ordenación dos recursos naturais
  - Sección 3ª. Plans reitores de uso e xestión
    - Artigo 55. Definición e ámbito
    - Artigo 56. Contido
    - Artigo 57. Procedemento de aprobación
    - Artigo 58. Vixencia, revisión e modificación dos plans reitores de uso e xestión
  - Sección 4ª. Plans de xestión
    - Artigo 59. Definición e ámbito
    - Artigo 60. Contido
    - Artigo 61. Procedemento de aprobación
    - Artigo 62. Vixencia, revisión e modificación dos plans de xestión
  - Sección 5ª. Normas de xestión e conservación
    - Artigo 63. Definición e ámbito
    - Artigo 64. Contido

- Artigo 65. Procedemento de aprobación
- Artigo 66. Vixencia, revisión e modificación das normas de xestión e conservación
- Sección 6ª. Zonificación dos espazos naturais protexidos
  - Artigo 67. Zonificación dos espazos naturais protexidos
- Sección 7ª. Regulación de usos e actividades en espazos naturais protexidos
  - Artigo 68. Regulación de usos e actividades
  - Artigo 69. Usos e actividades permitidos
  - Artigo 70. Usos e actividades autorizables
  - Artigo 71. Usos e actividades prohibidos
- Capítulo V Xestión dos espazos naturais protexidos
  - Artigo 72. Disposicións xerais
  - Artigo 73. Xunta reitora
  - Artigo 74. Funcións da xunta reitora
- Capítulo VI Outras figuras de protección de espazos
  - Sección 1ª. Áreas protexidas por instrumentos internacionais
    - Artigo 75. Áreas protexidas por instrumentos internacionais
  - Sección 2ª. Humidais de importancia internacional
    - Artigo 76. Humidais de importancia internacional
  - Sección 3ª. Xeoparques
    - Artigo 77. Xeoparques
    - Artigo 78. Procedemento de elaboración dunha proposta de declaración de Xeoparque
  - Sección 4ª. Reservas da Biosfera
    - Artigo 79. Reservas da Biosfera en Galicia
    - Artigo 80. Criterios para a elaboración dunha proposta de declaración dunha Reserva da Biosfera
    - Artigo 81. Procedemento de elaboración dunha proposta de declaración dunha Reserva da Biosfera
    - Artigo 82. Xestión das Reservas da Biosfera
    - Artigo 83. Revisión das Reservas da Biosfera
- Capítulo VII Plans, programas e proxectos que se desenvolvan en espazos naturais protexidos
  - Artigo 84. Avaliación de plans, programas e proxectos que poidan afectar a espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia
  - Artigo 85. Autorización de proxectos que se desenvolvan na Rede galega de espazos protexidos
- Capítulo VIII Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas
  - Artigo 86. Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas
  - Artigo 87. Coherencia e conectividade ecolóxica
- Título III Conservación da biodiversidade
  - Capítulo I Conservación de especies
    - Sección 1ª. Disposicións xerais

- Artigo 88. Garantía de conservación de especies
- Sección 2ª. Réxime de protección xeral
  - Artigo 89. Réxime de protección xeral. Prohibicións
- Sección 3ª. Especies en réxime de protección especial
  - Artigo 90. Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia
  - Artigo 91. Catálogo galego de especies ameazadas
  - Artigo 92. Procedemento de inclusión, cambio de categoría ou exclusión do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia
  - Artigo 93. Efectos da inclusión no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia
  - Artigo 94. Medidas de seguimento
  - Artigo 95. Efectos da inclusión no Catálogo galego de especies ameazadas
  - Artigo 96. Procedemento de aprobación do plan de recuperación e do plan de conservación
  - Artigo 97. Vixencia e revisión do plan de recuperación e do plan de conservación
  - Artigo 98. Contido dos plans de recuperación e conservación
- Sección 4ª. Excepcións ás prohibicións e réxime de autorizacións
  - Artigo 99. Excepcións ás prohibicións
  - Artigo 100. Disposicións específicas en relación coas especies incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia
  - Artigo 101. Autorizacións
  - Artigo 102. Comunicación das autorizacións
  - Artigo 103. Taxidermia
- Sección 5ª. Conservación ex situ
  - Artigo 104. Propagación de especies silvestres incluídas no Listado de Especies Silvestres en réxime de protección especial de Galicia
  - Artigo 105. Conservación ex situ de material biolóxico e xenético de especies
  - Artigo 106. Acceso e utilización dos recursos xenéticos procedentes de taxons silvestres e distribución de beneficios
  - Artigo 107. Centros de recuperación de fauna
- Sección 6ª. Especies alóctonas
  - Artigo 108. Especies exóticas invasoras
  - Artigo 109. Especies exóticas invasoras de preocupación para a Unión Europea
  - Artigo 110. Liberación de especies non autóctonas
- Sección 7ª. Especies silvestres autóctonas extinguidas
  - Artigo 111. Reintrodución de especies silvestres autóctonas extinguidas
- Sección 8ª. Árbores senlleiras
  - Artigo 112. Catálogo galego de árbores senlleiras
- Capítulo II Conservación de hábitats
  - Artigo 113. Hábitats en perigo de desaparición
  - Artigo 114. Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia
  - Artigo 115. Inventario galego do patrimonio natural e da biodiversidade
- Título IV Inspección e réxime sancionador

Capítulo I Inspección

- Artigo 116. Persoal con funcións inspectoras
- Artigo 117. Facultades do persoal con funcións inspectoras
- Artigo 118. Deberes no exercicio das funcións inspectoras
- Artigo 119. Actuación inspectora do persoal dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural

Capítulo II Infraccións e sancións

Sección 1ª. Infraccións

- Artigo 120. Infraccións
- Artigo 121. Infraccións leves
- Artigo 122. Infraccións graves
- Artigo 123. Infraccións moi graves.

Sección 2ª. Sancións

- Artigo 124. Sancións
- Artigo 125. Criterios para a graduación das sancións

Sección 3ª. Reparación do dano causado e indemnización

- Artigo 126. Reparación do dano causado e indemnización

Capítulo III Procedemento sancionador

- Artigo 127. Principios xerais
- Artigo 128. Competencia sancionadora
- Artigo 129. Suxeitos responsables
- Artigo 130. Concorrencia de sancións
- Artigo 131. Medidas provisionais
- Artigo 132. Multas coercitivas
- Artigo 133. Recoñecemento da responsabilidade
- Artigo 134. Responsabilidade penal
- Artigo 135. Comiso
- Artigo 136. Prescrición

Disposicións adicionais

- Disposición adicional primeira. Solapamento nun mesmo lugar de distintas figuras de espazos protexidos
- Disposición adicional segunda. Prazos dos procedementos e sentido do silencio administrativo
- Disposición adicional terceira. Competencias doutros órganos e administracións
- Disposición adicional cuarta. Prazo de emisión de informes polo Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible
- Disposición adicional quinta. Recursos pesqueiros e recursos fitoxenéticos e zootenéticos para a agricultura e a alimentación

Disposicións transitorias

- Disposición transitoria primeira. Xuntas reitoras
- Disposición transitoria segunda. Zonas de especial protección dos valores naturais
- Disposición transitoria terceira. Parques naturais declarados
- Disposición transitoria cuarta. Áreas críticas para unha especie

- Disposición transitoria quinta. Espazos naturais protexidos con instrumento de planificación aprobado
- Disposición transitoria sexta. Solo urbano nos espazos naturais protexidos preexistentes
- Disposición transitoria sétima. Procedementos administrativos en tramitación
- Disposición derogatoria
  - Disposición derogatoria única. Derogación normativa
- Disposicións derradeiras
  - Disposición derradeira primeira. Modificación da Lei 5/2017, do 19 de outubro, de fomento da implantación de iniciativas empresariais de Galicia.
  - Disposición derradeira segunda. Desenvolvemento regulamentario
  - Disposición derradeira terceira. Actualización dos importes das sancións
  - Disposición derradeira cuarta. Entrada en vigor

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A conservación do medio ambiente é unha das demandas da sociedade actual e unha obriga non só de calquera administración pública, senón de toda a cidadanía, tal e como se desprende do disposto no artigo 45 da Constitución española.

En materia de conservación do patrimonio natural, subscribíronse polo Reino de España diversos convenios internacionais de especial relevancia, como a Convención relativa aos humidais de importancia internacional especialmente como hábitat de aves acuáticas, o Convenio relativo á conservación da vida silvestre e do medio natural en Europa, a Convención sobre a conservación das especies migratorias de animais silvestres, o Convenio sobre a diversidade biolóxica, o Protocolo de Nagoya sobre acceso aos recursos xenéticos e participación xusta e equitativa nos beneficios que se deriven da súa utilización e o Convenio para a protección do medio ambiente mariño do Atlántico do nordeste.

Pola súa parte, a nivel comunitario cómpre salientar a Directiva 92/43/CEE, do Consello, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres e a Directiva 2009/147/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 30 de novembro de 2009, relativa á conservación das aves silvestres. Estas dúas Directivas conforman o eixo fundamental da política de conservación da biodiversidade da Unión Europea e constitúen o marco normativo da Rede Natura 2000 a nivel comunitario. O obxectivo desta Rede Natura é o mantemento ou o restablecemento, nun estado de conservación favorable, de determinados tipos de hábitats e especies, nas súas áreas de distribución natural, por medio de zonas especiais para a súa protección e conservación.

Conforme o artigo 149.1.23^a da Constitución española o Estado ostenta competencia en materia de lexislación básica sobre protección do medio ambiente, sen prexuízo das facultades das Comunidades Autónomas de establecer normas adicionais de protección.

A nivel estatal, e dentro da normativa básica en materia de conservación do patrimonio natural procede citar, fundamentalmente, a Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade. A Lei 42/2007, do 13 de decembro, establece o réxime xurídico básico da conservación, uso sostible, mellora e restauración do patrimonio natural e da biodiversidade española, como parte do deber de conservar e do dereito a gozar dun medio ambiente axeitado para o desenvolvemento da persoa, establecido no artigo 45.2 da Constitución española. Esta Lei 42/2007, do 13 de decembro, ten sido recentemente modificada pola Lei 7/2018, do 20 de xullo, de modificación da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade, estando a presente lei adaptada á dita modificación.

Galicia posúe un incomparable patrimonio natural de excepcional valor, que constitúe unha das principais sinais de identidade da nosa Comunidade Autónoma e que esixe a súa axeitada

preservación para satisfacer as necesidades non só das xeracións actuais senón tamén as das xeracións futuras.

De acordo co artigo 27.30 do Estatuto de autonomía de Galicia, a Comunidade Autónoma galega ten competencia exclusiva en materia de normas adicionais sobre protección do medio ambiente nos termos do artigo 149.1.23^a da Constitución española.

II

En exercicio destas competencias ditouse a Lei 9/2001, do 21 de agosto, de conservación da natureza, que constituíu o primeiro texto legal autonómico en establecer un marco de protección referido ao conxunto do territorio galego e que comprendía no seu ámbito de aplicación os espazos naturais, a fauna e a flora silvestres. As previsións desta lei e o seu desenvolvemento regulamentario permitiron salvagardar os valores intrínsecos aos espazos naturais declarados como protexidos e manter nun bo estado de conservación a biodiversidade presente en Galicia. Sen embargo, o tempo transcorrido dende a súa aprobación e os importantes cambios producidos na normativa comunitaria e na normativa básica estatal aconsellan a aprobación dunha nova lei autonómica na materia.

A nova regulación que contén esta lei pretende levar a cabo unha protección transversal do patrimonio natural galego, integrando os requisitos de conservación, uso sostible, mellora e restauración do patrimonio natural e a biodiversidade nas demais políticas sectoriais e fomentar a información pública e os mecanismos de colaboración, cooperación e participación da sociedade na consecución dos seus obxectivos.

Conforme co artigo 37 letra a) da Lei 14/2013, do 26 de decembro, de racionalización do sector público autonómico, procede sinalar que esta norma se axusta aos principios de necesidade e eficacia, dado que o dereito a desfrutar dun medio ambiente axeitado para o desenvolvemento da persoa e a preservación do medio natural e da biodiversidade, a súa mellora, restauración e uso sostible se configuran como razóns de interese real e os fins que motivan esta disposición de rango legal; aos principios de proporcionalidade, seguridade xurídica e simplicidade, ao establecer os contidos necesarios para regular o patrimonio natural, sen resultar excesiva ou deficitaria na súa regulación e ao establecer un marco xurídico claro e facilmente comprensible para os distintos destinatarios desta disposición, ao tempo que acorde coa normativa europea e estatal de carácter básico na materia; e aos principios de transparencia e accesibilidade, ao garantir no seu articulado os dereitos do público en xeral a acceder a toda a información documental e gráfica de que dispoña a Administración nesta materia obxecto de regulación.

Por outra banda, con esta nova lei procédese á adaptación do réxime de autorización administrativa ao disposto na Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado, que deseña un sistema que elimina regulacións innecesarias, establece procedementos máis áxiles e minimiza as cargas administrativas, co fin de fomentar e

impulsar o emprendemento e a iniciativa dos operadores económicos. Non obstante, esa pretensión non pode descoñecer as especificidades propias do relacionado co patrimonio natural e a biodiversidade na súa interacción coas persoas, especialmente atendendo á necesidade de fomentar a súa preservación e uso sostible, o que fai preciso configurar un réxime propio descrito nesta lei respecto da esixencia de autorización, que se funda en razóns de protección do medio ambiente, as cales constitúen unha das razóns de interese xeral previstas no artigo 17.1 da dita lei.

Esta lei require a necesidade de obter autorización para aqueles usos e actuacións que poidan implicar unha afección ao patrimonio natural ou á biodiversidade presente na nosa Comunidade Autónoma, sen prexuízo da súa posterior concreción nos correspondentes instrumentos de planificación ou no desenvolvemento regulamentario desta lei.

O réxime de autorización previsto nesta lei respecta ás previsións da Directiva 2006/123/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 12 de decembro de 2006, relativa aos servizos no mercado interior; da Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio, e da Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado, na medida na que a súa esixencia responde á razón imperiosa de interese xeral consistente na protección do medio ambiente, e se circunscribe aos supostos nos que a dita protección non pode conseguirse mediante a presentación dunha declaración responsable ou dunha comunicación previa.

III

A presente lei consta de 136 artigos, divididos en catro títulos, cinco disposicións adicionais, sete disposicións transitorias, unha derogatoria e catro disposicións derradeiras. As rúbricas dos títulos fan referencia a «Disposicións xerais» (Título I, artigos 1 a 20), «Espazos naturais protexidos» (Título II, artigos 21 a 87), «Conservación da biodiversidade» (Título III, artigos 88 a 115), «Inspección e réxime sancionador» (Título IV, artigos 116 a 136).

O Título I (artigos 1 a 20) está composto por sete capítulos e establece en primeiro lugar o obxecto, ámbito de aplicación e principios xerais da lei, entre os que se consolida a prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística, a precaución respecto ás posibles intervencións que poidan afectar negativamente ao patrimonio natural ou á biodiversidade, e a prevención dos problemas derivados do cambio climático. Tamén inclúe unha serie de definicións que contribúen a unha mellor comprensión do contido da lei, e delimita as competencias da Comunidade Autónoma de Galicia nesta materia respectando a lexislación básica estatal e os pronunciamentos ditados ao efecto polo Tribunal Constitucional.

Establece mecanismos de colaboración e cooperación para fomentar a conservación e uso sostible do patrimonio natural con outras Administracións e institucións públicas e privadas, coas persoas propietarias e usuarias do territorio, así como con entidades de custodia do

territorio, que se configuran como organizacións ás que se lles atribúen importantes funcións en distintos ámbitos ao longo de toda a lei.

Recolle a necesidade de integrar a conservación do patrimonio natural e da biodiversidade dentro das accións desenvoltas a nivel autonómico en materia de educación ambiental. Incide nas obrigas da Administración autonómica de dar acceso á información ambiental que obre no seu poder, de garantir a participación pública non só na execución das políticas públicas senón tamén no seu deseño, e de promover a participación solidaria da cidadanía en actuacións de voluntariado.

Así mesmo, contempla os medios de financiación que deben garantir o cumprimento dos obxectivos desta lei e prevé a posibilidade de outorgar axudas que contribúan á conservación e ao aproveitamento sostible dos espazos naturais protexidos e da biodiversidade.

Por último, este primeiro título recolle a integración dos principios de conservación do patrimonio natural e da biodiversidade en diferentes actuacións sectoriais, tendo en conta o carácter transversal da conservación do patrimonio natural e da biodiversidade e os postulados comunitarios nesta liña, e permite condicionar o outorgamento das autorizacións previstas nesta lei á previa prestación dunha garantía financeira que responda dos posibles danos que se poidan derivar da execución das actuacións autorizadas para os devanditos recursos naturais e que eviten que sexa a sociedade a que teña que facer fronte aos custos da reposición da situación alterada ao seu estado anterior.

IV

O Título II (artigos 21 a 87) é o máis extenso da lei, dedícase aos espazos naturais protexidos e está composto por oito capítulos. Comeza este título definindo os espazos naturais que deben ser obxecto dunha protección especial e establece as súas categorías.

Entre estas categorías inclúense varias novidades respecto á regulación vixente con anterioridade: créanse como subcategoría dentro das reservas, as microrreservas, que teñen unha superficie reducida e se declaran por un prazo de tempo determinado; suprímese a categoría de zona de especial protección dos valores naturais, habida conta de que todos os espazos pertencentes ata o de agora á dita categoría teñen a condición tamén de espazos protexidos Rede Natura 2000; inclúese unha superficie mínima para que un novo espazo poida ser declarado parque natural e contéplase a Rede de parques de Galicia como un sistema axeitado para mellorar a coordinación na xestión dos parques declarados na nosa Comunidade Autónoma; respecto aos espazos naturais de interese local, amplíase o seu ámbito posto que poden comprender espazos integrados en máis dun termo municipal, introdúcese a posibilidade de acudir a diferentes modalidades asociativas e de colaboración para a súa xestión e incídese no seu valor para o desenvolvemento de actuacións de educación ambiental e uso social do medio ambiente.

A Rede Galega de Espazos Protexidos mantense cos mesmos efectos que ata o de agora se ben inclúese a posibilidade de que aquelas limitacións ao uso dos bens e dereitos derivadas da declaración dun espazo incluído nesta rede ou dos seus instrumentos de planificación, que non foran indemnizables, poidan aínda así, ser obxecto de axudas, subvencións ou outras medidas compensatorias para contribuír á conservación e ao aproveitamento sostible do espazo. Permítese que a área de influencia socioeconómica dun espazo incluído nesta rede galega abarque non só ao termo municipal no que se localice o espazo e a súa zona periférica de protección, senón tamén a outros municipios limítrofes e recóllese a posibilidade de que a Administración autonómica outorgue axudas nestas áreas para o desenvolvemento de actividades tradicionais sostibles.

O procedemento de declaración dun espazo natural protexido regúlase con maior detalle que ata o de agora, salientando ademais dúas importantes novidades como son o establecemento do procedemento de elaboración e aprobación de propostas de declaración de Lugares de importancia comunitaria e a previsión de que, con carácter xeral, a declaración dun espazo natural protexido conleva simultaneamente a aprobación do seu correspondente instrumento de planificación. Con esta aprobación simultánea preténdese evitar que existan espazos naturais declarados como protexidos sen o seu correspondente e imprescindible instrumento de planificación.

Respecto ao réxime de protección cautelar, requírese informe favorable da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural dende a iniciación do procedemento de declaración dun espazo natural protexido ou de aprobación de calquera instrumento de planificación para o outorgamento de calquera autorización que habilite para realizar transformacións da realidade física, xeolóxica ou biolóxica no seu ámbito territorial. Pola súa parte, a vixencia do réxime de protección preventiva mantense ata a declaración do espazo natural protexido ou, no seu caso, do seu instrumento de planificación, por considerarse necesario para garantir en todo momento a protección dos valores naturais inherentes aos espazos.

As previsións relativas ás medidas de conservación, vixilancia e seguimento dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, manteñen as liñas básicas establecidas pola lexislación estatal, sen prexuízo dun incremento da participación social que ten lugar coa previsión de acordos de custodia do territorio tamén neste ámbito.

Na regulación dos instrumentos de planificación dos recursos e espazos naturais mellórase a súa sistemática e nivel de detalle, recollendo a prevalencia destes instrumentos de planificación sobre calquera outro instrumento de ordenación territorial, urbanístico, dos recursos naturais ou físico. Respecto ás categorías destes instrumentos de planificación, substitúese a denominación dos plans de conservación pola de plans de xestión e, incorpóranse as normas de xestión e conservación, que son o instrumento de planificación específico para os espazos naturais de interese local e para os espazos privados de interese

natural. Respecto ao contido dos instrumentos de planificación cómpre salientar a esixencia dunha memoria económica acerca dos custos e instrumentos financeiros previstos para a súa aplicación, así como a esixencia de programas de seguimento, previsións que resultan coherentes e imprescindibles para conseguir a súa efectiva aplicación práctica. Estes instrumentos de planificación teñen unha vixencia indefinida, a excepción dos plans reitores de uso e xestión que concretan en cada caso o seu prazo de vixencia, o cal como mínimo será de dez anos. Regúlanse os trámites que integran o procedemento de aprobación destes instrumentos de planificación, sendo tales trámites os que, polo carácter específico destas disposicións normativas, han de observarse, sen que resulten de aplicación as previsións contidas na Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia, para a elaboración de disposicións regulamentarias autonómicas. Tamén se leva a cabo unha regulación xeral dos usos e actividades a desenvolver en espazos naturais protexidos, sen prexuízo da súa concreción en cada instrumento de planificación respectivo.

A regulación da xestión dos espazos naturais protexidos introduce como novidade a previsión dunha maior participación social, coa posibilidade de subscribir convenios ou acordos de xestión coas persoas propietarias e usuarias dos terreos ou con entidades de custodia do territorio, e modifícase a denominación das xuntas consultivas, que pasan a denominarse xuntas reitoras, sen que este cambio de denominación implique modificación das funcións que teñen encomendadas.

Neste título tamén se incorporan como novidade as áreas protexidas por instrumentos internacionais, e se desenvolven diversas cuestións de competencia autonómica respecto aos humidais de importancia internacional, aos xeparques e ás Reservas da Biosfera. Respecto a estas últimas, a Rede de Reservas da Biosfera de Galicia terá como finalidade a de acadar unha mellor coordinación e xestión destes espazos e se configura como unha firme aposta polo desenvolvemento desta categoría de espazo protexido en Galicia.

Non se esquece esta lei de esixir, con sometemento á lexislación básica estatal na materia, unha axeitada avaliación das repercusións no espazo, no caso de plans, programas ou proxectos que poidan afectar a espazos protexidos Rede Natura 2000, e unha avaliación ambiental daqueles plans, programas e proxectos que poidan afectar de forma apreciable aos espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos.

Por último, este título recolle unha serie de previsións respecto ás infraestruturas verdes e á conectividade e restauración ecolóxicas, impondo a obriga de elaborar conxuntamente polas consellerías con competencias afectadas, unha Estratexia galega nesta materia que respecte a Estratexia estatal aprobada ao efecto. Esta participación na elaboración da Estratexia galega é unha mostra máis das numerosas previsións contidas nesta lei para facer efectiva a integración da consideración ambiental nas demais políticas sectoriais, esixencia derivada do propio Tratado de Funcionamento da Unión Europea, no seu artigo 11.

V

O Título III (artigos 88 a 115) dedícase á regulación da conservación da biodiversidade. Neste título se inclúen dous capítulos, o primeiro relativo ás especies silvestres e o segundo aos hábitats, incorporando así o principio básico da relación directa entre a preservación das especies e a dos seus hábitats. Neste título desenvólvese a lexislación básica estatal, concretando aquelas cuestións singulares propias da Comunidade Autónoma de Galicia. Cómpre salientar que a regulación dos hábitats é unha novidade desta lei respecto ao réxime legal existente ata o de agora en Galicia.

O Capítulo I deste Título III regula, polo tanto, a conservación das especies silvestres. Se establecen unha serie de principios xerais e posteriormente se determinan un réxime de protección xeral -que se concreta nunha serie de prohibicións-, e un réxime de protección especial.

O réxime de protección especial ven determinado pola inclusión dunha especie silvestre no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, Listado que se crea nesta lei coa terminoloxía empregada na lexislación estatal e que substitúe ao Rexistro de especies de interese galego que pese a crearse pola Lei 9/2001, do 21 de agosto, non tivo dezasete anos despois un desenvolvemento regulamentario. Dentro do Listado, inclúese o Catálogo galego de especies ameazadas, que aínda que preexistente, ve agora restrinxidas as súas catro categorías a unicamente dúas, “en perigo de extinción” –coa subcategoría de “en perigo crítico de extinción”- e “vulnerable”, para unha maior coherencia co establecido na Lei 42/2007, do 13 de decembro.

Na mesma liña seguida nesta lei para outros procedementos, régúlase tamén dun xeito detallado o procedemento de inclusión dunha especie no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, así como os efectos da devandita inclusión. Entre estes efectos destacan, consonte ao previsto tamén na lexislación estatal básica, unha serie de prohibicións e a necesidade de aprobar un plan de recuperación respecto ás especies en perigo de extinción e un plan de conservación respecto ás especies vulnerables. Respecto aos plans de recuperación e conservación das especies ameazadas terrestres e ás especies ameazadas non altamente migratorias cuxos hábitats se sitúen exclusivamente en espazos con continuidade ecolóxica do ecosistema mariño respecto do espazo natural terrestre obxecto de protección, avalada pola mellor evidencia científica existente, especificase o seu procedemento de aprobación e revisión, así como o seu contido mínimo, entre o que se inclúe ao igual que nos instrumentos de planificación previstos no título anterior, unha memoria económica e medidas para o seguimento da eficacia destes plans.

Pola súa parte, se contemplan unha serie de excepcións ás prohibicións, seguindo o disposto ao efecto pola normativa básica estatal e mantendo previsións autonómicas específicas. En todo caso, estas excepcións requiren da obtención da pertinente autorización por parte da

consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, título administrativo a través do cal se salvagarda a adecuada protección da biodiversidade.

Neste título tamén se abordan unha serie de cuestións complementarias á protección das especies silvestres, establecendo accións de conservación ex situ, de control das especies alóctonas e de reintrodución de especies autóctonas extinguidas. Por último, régúlase o Catálogo galego de árbores senlleiras, xa existente, e cuxo desenvolvemento se remite a un regulamento.

Pola súa parte, o Capítulo II deste Título III está destinado á conservación dos hábitats. Créase o Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia, en concordancia co respectivo Catálogo nacional establecido pola normativa básica estatal, no que se integrarán tanto os hábitats en perigo de desaparición declarados expresamente pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural como os incluídos no Catálogo nacional e que se atopen en Galicia. Ademais créase o Inventario galego do patrimonio natural e da biodiversidade aos efectos de contribuír a unha mellor información pública sobre os elementos integrantes do patrimonio natural de Galicia.

VI

Por último, o Título IV (artigos 116 a 136) establece previsións para a correcta vixilancia, inspección e control do cumprimento do disposto nesta lei, e a tipificación e clasificación das infraccións e sancións, respectando as previsións estatais básicas e engadindo particularidades específicas da Comunidade Autónoma de Galicia. A lei dedica unha atención especial á reparación do dano causado e á reposición da situación alterada ao seu estado anterior, aspectos que poden ser materialmente tan importantes coma a mesma tipificación da infracción e a determinación da sanción aplicable.

As disposicións da parte final teñen por obxecto adecuar as situacións preexistentes á nova regulación contida na presente lei, salientando que, aos efectos de acadar unha maior celeridade na tramitación dos procedementos previstos nesta lei, a disposición adicional cuarta modifica o prazo máximo de emisión de informes a emitir polo Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible no eido das competencias que lle corresponden a dito órgano conforme a esta lei e a outras normas autonómicas.

A presente lei ten sido obxecto de consulta, ampla audiencia e ditame do Consello Económico e Social de Galicia.

Por todo o exposto, o Parlamento aprobou e eu, de conformidade co artigo 13.2 do Estatuto de Autonomía e co artigo 24 da Lei 1/1983, do 22 de febreiro, de normas reguladoras da Xunta e da súa Presidencia, promulgo, en nome de EL-Rei a Lei do patrimonio natural de Galicia.

TÍTULO I Disposicións xerais

CAPÍTULO I Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación*

Esta lei ten por obxecto establecer o réxime xurídico da conservación, uso sostible, mellora e restauración do patrimonio natural e da biodiversidade, aplicable no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia

Artigo 2. *Principios xerais*

Son principios inspiradores da presente lei:

- a) O mantemento dos procesos ecolóxicos esenciais e dos sistemas vitais básicos, respaldando os servizos dos ecosistemas para o benestar humano.
- b) A conservación e a restauración da biodiversidade e da xeodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres. As medidas que se adopten para ese fin terán en conta as esixencias económicas, sociais e culturais, así como as particularidades rexionais e locais.
- c) A utilización ordenada dos recursos para garantir o aproveitamento sostible do patrimonio natural, en particular, das especies e dos ecosistemas, a súa conservación, restauración e mellora e evitar a perda neta de biodiversidade.
- d) A conservación e preservación da variedade, singularidade e beleza dos ecosistemas naturais, da diversidade xeolóxica e da paisaxe.
- e) A integración dos requisitos da conservación, uso sostible, mellora e restauración do patrimonio natural e a biodiversidade nas políticas sectoriais.
- f) A prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística.
- g) A precaución nas intervencións que poidan afectar ao patrimonio natural ou á biodiversidade.
- h) A garantía da información á cidadanía e a súa formación e concienciación sobre a importancia do patrimonio natural e da biodiversidade, así como a súa participación no

deseño e execución das políticas públicas dirixidas á consecución dos obxectivos establecidos por esta lei.

i) A mellora do coñecemento científico como base da conservación do patrimonio natural e da biodiversidade, en coordinación coas universidades galegas e coas demais institucións de investigación públicas ou privadas.

l) A prevención dos problemas derivados do cambio climático, a mitigación e adaptación ao mesmo, así como a loita contra os seus efectos adversos.

m) A contribución dos procesos de mellora na sostibilidade do desenvolvemento asociados a espazos naturais ou seminaturais.

n) A participación dos habitantes e das persoas propietarias ou titulares dun dereito de uso dos territorios incluídos en espazos naturais protexidos nas actividades coherentes coa conservación do patrimonio natural e da biodiversidade que se desenvolvan nos devanditos espazos e nos beneficios que se deriven delas.

ñ) O mantemento e a adaptación das poboacións de todas as especies de aves que viven normalmente en estado salvaxe nun nivel que corresponda en particular ás esixencias ecolóxicas, científicas e culturais, habida conta das esixencias económicas e recreativas.

Artigo 3. *Definicións*

Aos efectos desta lei, entenderase por:

a) Acordo de custodia do territorio: pacto subscrito de modo voluntario entre unha persoa física ou xurídica, pública ou privada propietaria ou titular dun dereito de uso sobre un territorio e unha entidade de custodia do territorio sobre o xeito de conservalo e xestionalo.

b) Biodiversidade ou diversidade biolóxica: variabilidade dos organismos vivos de calquera fonte, incluídos entre outras cousas, os ecosistemas terrestres e mariños e outros ecosistemas acuáticos e os complexos ecolóxicos dos que forman parte. Comprende a diversidade dentro de cada especie, entre as especies e dos ecosistemas.

c) Conservación: mantemento ou restablecemento en estado favorable do patrimonio natural e da biodiversidade, en particular, dos hábitats naturais e seminaturais das poboacións de especies de fauna e de flora silvestres, así como o conxunto de medidas necesarias para acadalo.

- d) Coñecemento tradicional: o coñecemento, as innovacións e prácticas das poboacións locais ligados ao patrimonio natural e á biodiversidade, desenvoltas dende a experiencia e adaptadas á cultura e ao medio ambiente local.
- e) Corredor ecolóxico: territorio, de extensión e configuración variables que, debido á súa disposición e ao seu estado de conservación, conecta funcionalmente espazos naturais de singular relevancia para a flora ou a fauna silvestres, separados entre sí, permitindo, entre outros procesos ecolóxicos, o intercambio xenético entre poboacións de especies silvestres ou a migración de espécimes desas especies.
- f) Custodia do territorio: conxunto de estratexias ou técnicas xurídicas a través das cales se implican ás persoas propietarias e usuarias do territorio na conservación e uso dos valores e os recursos naturais, culturais e paisaxísticos.
- g) Ecosistema: complexo dinámico de comunidades vexetais, animais e de microorganismos e o seu medio non vivente que interactúan como unha unidade funcional.
- h) Efectos significativos: a alteración de carácter permanente ou de longa duración do patrimonio natural e, no caso de espazos naturais protexidos, tamén toda alteración que afecte aos elementos que motivaron a súa declaración e obxectivos de conservación.
- i) Entidade de custodia do territorio: organización pública ou privada, sen ánimo de lucro, que leva a cabo iniciativas que inclúan a realización de acordos de custodia do territorio para a conservación do patrimonio natural e da biodiversidade.
- l) Especie ou subespecie: Unidade de categorización dos seres vivos. Consideraranse como tal os taxons que fosen descritos como tales nunha publicación científica de recoñecido prestixio e exista consenso por parte da comunidade científica acerca da súa validez.
- m) Especie autóctona: a existente dentro da súa área de distribución natural.
- n) Especie autóctona extinguida: especie autóctona desaparecida no pasado da súa área de distribución natural.
- ñ) Especie exótica invasora: a que se introduce ou establece nun ecosistema ou hábitat natural ou seminatural e que é un axente de cambio e ameaza para a diversidade biolóxica nativa, xa sexa polo seu comportamento invasor, ou polo risco de contaminación xenética.
- o) Especie naturalizada: Especie exótica establecida no ecosistema con carácter permanente, introducida legalmente antes da entrada en vigor da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade, e respecto da que non existan indicios nin evidencias de efectos significativos no medio natural no que habita, presentando ademais un especial interese, social ou económico.

- p) Hábitat dunha especie: medio definido por factores abióticos e bióticos específicos onde vive a especie nunha das fases do seu ciclo biolóxico.
- q) Hábitats naturais: zonas terrestres ou acuáticas diferenciadas polas súas características xeográficas, abióticas e bióticas, tanto se son enteiramente naturais como seminaturais.
- r) Instrumentos de planificación: Calquera técnica de xestión dun espazo natural e dos seus usos ou dunha especie silvestre, que fora sometido a un proceso de información pública, que fora obxecto dunha aprobación formal e fose publicado.
- s) Introducción: refírese ao movemento por acción humana, voluntaria ou accidental, dunha especie fóra da súa área de distribución natural. Este movemento pode realizarse dentro dun país, ou entre países ou zonas fóra da xurisdición nacional.
- t) Lugares de Importancia Comunitaria: aqueles espazos do conxunto do territorio nacional ou do medio mariño, xunto coa zona económica exclusiva e a plataforma continental, aprobados como tales, que contribúen de forma apreciable ao mantemento ou, no seu caso, ao restablecemento do estado de conservación favorable dos tipos de hábitats naturais e os hábitats das especies de interese comunitario, que figuran respectivamente nos anexos I e II da Lei 42/2007, do 13 de decembro, na súa área de distribución natural.
- u) Material xenético: todo material de orixe vexetal, fúnxico, animal, microbiano ou doutro tipo que conteña unidades funcionais da herdanza.
- v) Modificación non substancial dun instrumento de planificación: cambios no instrumento xa aprobado que non constitúen variacións fundamentais no seu contido e que non afectan nin aos obxectivos de conservación nin á normativa.
- x) Modificación substancial dun instrumento de planificación: cambios no instrumento xa aprobado que constitúen variacións fundamentais no seu contido ou que afectan aos obxectivos de conservación ou á normativa.
- z) Patrimonio natural: conxunto de bens e recursos da natureza fonte de diversidade biolóxica e xeolóxica, que teñen un valor relevante medioambiental, paisaxístico, científico ou cultural.
- a`) Poboación: conxunto de individuos do mesmo taxon que ocupan un lugar nun tempo determinado, que teñen descendencia fértil, illado doutros grupos, sen intercambio xenético normal entre eles, e tendo trazos adaptativos únicos ou diferentes.
- b`) Praga ocasionada por fauna silvestre autóctona: aquela situación na que existe un deterioro do hábitat e/ou das especies de flora e/ou fauna silvestre de tal forma que a dita situación sexa continua no tempo e estea por riba do umbral de tolerancia, entendido este como o límite a partir do cal a densidade da poboación dos individuos de fauna silvestre autóctona que

conforman a praga podan ocasionar problemas ambientais, molestias ou produzan ou podan producir prexuízos económicos ou danos de tal intensidade, extensión ou natureza que fagan necesaria a aplicación de medidas de control como medio máis eficaz para combatelas.

c`) Recursos naturais: todo compoñente da natureza, susceptible de ser aproveitado polo ser humano para a satisfacción das súas necesidades e que teña un valor actual ou potencial, tales como: a paisaxe natural; as augas superficiais e subterráneas; o solo, subsolo e as terras pola súa capacidade de uso maior: agrícolas, pecuarias, forestais, cinxética e de protección; a biodiversidade; a xeodiversidade; os recursos xenéticos, e os ecosistemas que dan soporte á vida; os hidrocarburos; os recursos hidroenerxéticos, eólicos, solares, xeotérmicos e similares; a atmosfera e o espectro radioelétrico, os minerais, as rocas e outros recursos xeolóxicos renovables e non renovables.

d`) Recursos xenéticos: material xenético de valor real ou potencial.

e`) Reservas da Biosfera: territorios declarados como tales no eido do Programa MaB, da UNESCO de xestión integrada, participativa e sostible do patrimonio e dos recursos naturais.

f`) Solta: Liberación de exemplares de especies no medio natural.

g`) Taxon: grupo de organismos con características comúns.

h`) Taxon autóctono: taxon existente de forma natural nun lugar determinado, incluídos os extinguidos, no seu caso.

i`) Taxon extinguido: taxon autóctono desaparecido no pasado da súa área de distribución natural.

l`) Uso sostible do patrimonio natural: utilización dos seus compoñentes dun modo e a un ritmo que non ocasione a súa redución a longo prazo, co cal se manteñen as posibilidades da súa aportación á satisfacción das necesidades das xeracións actuais e futuras.

m`) Uso tradicional: uso e costume practicados de forma histórica e que se viñeran realizando sen que se detectaran efectos negativos apreciables sobre os bens e recursos do patrimonio natural, así como todos aqueles que sexan especificamente identificados como tales nos instrumentos de planificación.

n`) Xeodiversidade ou diversidade xeolóxica: variedade de elementos xeolóxicos, incluídos rocas, minerais, fósiles, solos, formas do relevo, formacións e unidades xeolóxicas e paisaxes que son o produto e rexistro da evolución da Terra.

ñ`) Xeoparques ou parques xeolóxicos: territorios delimitados que presentan formas xeolóxicas únicas, de especial importancia científica, singularidade ou beleza e que son

representativos da historia evolutiva xeolóxica e dos eventos e procesos que as formaron. Tamén lugares que destacan polos seus valores arqueolóxicos, ecolóxicos ou culturais relacionados coa xea.

o`) Zonas Especiais de Conservación: Lugares de Importancia Comunitaria aprobados pola Comisión Europea e declarados pola Administración competente xunto coa aprobación do correspondente plan ou instrumento de xestión.

p`) Zonas de Especial Protección para as Aves: espazos do territorio nacional e do medio mariño, xunto coa zona económica exclusiva e a plataforma continental, declarados como tales pola Administración competente, máis axeitados en número e en superficie para a conservación das especies de aves incluídas no anexo IV da Lei 42/2007, do 13 de decembro, e para as aves migratorias de presenza regular en España.

Artigo 4. *Competencias da Comunidade Autónoma de Galicia*

Corresponde á Comunidade Autónoma de Galicia o exercicio das funcións que esta lei atribúe á Administración e ao Parlamento autonómicos respecto de espazos, especies (excepto as altamente migratorias) e hábitats e áreas críticas situados no medio terrestre da Comunidade Autónoma de Galicia así como no medio mariño cando exista continuidade ecolóxica do ecosistema mariño co espazo natural terrestre obxecto de protección, avalada pola mellor evidencia científica existente.

Artigo 5. *Deberes de conservación*

1. A Administración autonómica, no seu respectivo ámbito competencial, as entidades de dereito público e privado e toda a cidadanía, teñen o deber de respectar e conservar o patrimonio natural e a biodiversidade, prestando especial atención aos hábitats e ás especies silvestres en réxime de protección especial, así como, cando así se impoña, a obriga de restaurar ou reparar o dano que puideran causar aos recursos naturais obxecto de protección por esta lei.

2. A Administración autonómica e as administracións locais galegas teñen os seguintes deberes:

a) Os previstos no artigo 5.2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, no seu respectivo ámbito competencial.

b) Adoptar as medidas preventivas necesarias para evitar a execución de accións contrarias aos obxectivos desta lei e, no seu caso, determinar as medidas pertinentes para a reparación dos danos e prexuízos causados.

c) Colaborar e cooperar entre sí e con entidades de dereito privado, nos termos establecidos na presente lei, para garantir un uso sostible do patrimonio natural e da biodiversidade.

d) Incorporar criterios de sostibilidade nas decisións sobre aproveitamentos dos recursos, para garantir un desfrute do medio ambiente natural que permita a satisfacción das necesidades das xeracións actuais e futuras.

CAPÍTULO II Mecanismos de colaboración e cooperación

Artigo 6. *Mecanismos de colaboración e cooperación*

1. A Administración autonómica fomentará a custodia do territorio mediante acordos entre entidades de custodia e persoas físicas ou xurídicas, públicas ou privadas propietarias e usuarias do territorio que teñan por obxectivo principal a conservación do patrimonio natural e a biodiversidade.

2. A Administración autonómica, cando sexa titular de terreos situados en espazos naturais, poderá subscribir acordos de cesión da súa xestión, total ou parcial, a entidades de custodia do territorio.

Os acordos para a cesión da xestión, formalizaranse por escrito e terán unha duración temporal limitada, recollendo en todo caso, o sistema de financiación para o seu axeitado desenvolvemento e as directrices mínimas de xestión que deberán fixarse previamente nun documento de xestión. En ningún caso os devanditos acordos comportarán a transmisión da titularidade dos terreos obxecto destes.

3. Así mesmo, poderán establecerse mecanismos de cooperación da Administración autonómica con outras Administracións e institucións públicas ou privadas coa finalidade de incentivar a conservación do patrimonio natural e da biodiversidade e a integración dos sectores socioeconómicos nesta conservación.

4. Cando o ámbito territorial dun espazo natural protexido linde con outra Comunidade Autónoma, a persoa titular da Presidencia da Xunta de Galicia poderá subscribir convenios ou acordos de cooperación coas Comunidades Autónomas correspondentes, previo cumprimento das esixencias impostas pola normativa aplicable, co obxectivo de salvagardar a coherencia e efectividade das medidas de protección correspondentes.

CAPÍTULO III Educación e formación

Artigo 7. *Estratexia Galega de Educación Ambiental*

1. A Estratexia Galega de Educación Ambiental é o documento de carácter programático e orientativo, a través do cal a consellería competente en materia de medio ambiente concreta os fundamentos, as directrices e as actuacións ligadas ao deseño, desenvolvemento e avaliación da educación ambiental na nosa Comunidade Autónoma.

2. A Estratexia Galega de Educación Ambiental integrará entre os seus obxectivos, a consecución dos principios inspiradores desta lei, a cuxos efectos, incluírá programas de formación e educación específicos sobre a necesidade de protexer o patrimonio natural e a biodiversidade, promovendo os coñecementos tradicionais sostibles para a súa conservación e a implicación da cidadanía e dos axentes económicos e sociais coa conservación de dito patrimonio natural e a biodiversidade.

CAPÍTULO IV Información e participación pública

Artigo 8. Información

1. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural recompilará e poñerá á disposición do público toda a información documental e gráfica da que dispoña, relativa aos espazos naturais protexidos e á biodiversidade, salvo que resulte aplicable algunha das excepcións previstas no artigo 13 da Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de medio ambiente.

2. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural colaborará coa Administración estatal na elaboración dos informes previstos no artigo 11 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

Artigo 9. Participación pública

1. A Administración autonómica garantirá a participación pública no deseño e execución das políticas públicas dirixidas á consecución dos obxectivos desta lei. En todo caso, garántese a participación pública:

- a) Nos procedementos de declaración dos espazos naturais protexidos de competencia autonómica;
- b) Nos procedementos de aprobación, revisión ou modificación dos instrumentos de planificación de espazos e nos procedementos de aprobación dos plans de recuperación e dos plans de conservación de especies catalogadas previstos nesta lei;

- c) Nos proxectos de reintrodución de especies autóctonas extinguidas de competencia autonómica;
- d) Na elaboración de disposicións de carácter xeral autonómicas dirixidas á consecución dos obxectivos establecidos nesta lei.
2. Igualmente promoverá e facilitará a participación solidaria da cidadanía en actuacións de voluntariado, mediante actividades organizadas ao efecto.
3. Así mesmo, promoverá mecanismos para facilitar a participación das persoas propietarias ou titulares dun dereito de uso dos terreos ou daqueles sectores socioeconómicos que resulten directamente afectados, nas actuacións que se desenvolvan na Rede Galega de Espazos Protexidos.

CAPÍTULO V Financiación e axudas

Artigo 10. *Financiación*

1. A Administración autonómica habilitará os medios humanos, materiais e financeiros necesarios para o cumprimento do establecido nesta lei.
2. As vías de financiación que garantirán o cumprimento do establecido nesta lei son as seguintes:
- a) As dotacións orzamentarias autonómicas específicas para a planificación, a ordenación, a protección o uso e a xestión da Rede Galega de Espazos Protexidos e para a protección e conservación da biodiversidade.
- b) Os recursos procedentes da Administración Xeral do Estado e doutras Administracións Públicas.
- c) Os recursos derivados de programas procedentes de fondos europeos.
- d) As aportacións ou donacións realizadas por persoas físicas ou xurídicas e con destino específico á promoción de actuacións de conservación da natureza.
- e) O importe resultante da incautación total ou parcial das garantías constituídas ao amparo desta lei.
- f) Os ingresos derivados da prestación de servizos relacionados cos espazos naturais protexidos e da comercialización da súa imaxe de marca.

g) As partidas específicas recollidas nos instrumentos de financiación regulados na Lei 45/2007, do 13 de decembro, para o desenvolvemento sostible do medio rural, e no correspondente Programa de Desenvolvemento Rural Sostible.

3. A aprobación pola Administración autonómica do instrumento de planificación dun espazo natural protexido ou dun plan de recuperación ou de conservación das especies incluídas no Catálogo Galego de Especies Ameazadas irá acompañada dunha previsión das fontes de financiación que garantan o cumprimento dos seus fins.

Artigo 11. *Axudas*

1. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá establecer axudas técnicas, económicas e financeiras co fin de contribuír á conservación e ao aproveitamento sostible dos espazos naturais protexidos e da biodiversidade.

Estas axudas tamén poderán ter por obxecto a promoción do desenvolvemento socioeconómico das poboacións dos espazos naturais protexidos ou das súas áreas de influencia socioeconómica, coa finalidade de contribuír á mellora da calidade de vida dos seus habitantes e ao desenvolvemento sostible nestes ámbitos.

2. No outorgamento das axudas previstas no número 1 deste artigo, daráselle prioridade ás actuacións seguintes:

a) Promoción de usos tradicionais sostibles así como aqueles novos que contribúan favorablemente ao mantemento da biodiversidade.

b) Actuacións desenvoltas en espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos e, especialmente en espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, ou nas súas respectivas áreas de influencia socioeconómica, así como sobre especies presentes nos devanditos espazos, dirixidas á mellora do estado de conservación dos espazos, á redución de presións e ameazas e aquelas outras que resulten coherentes coa planificación.

c) Actuacións a desenvolver en áreas de presenza ou críticas de especies ameazadas.

d) Actuacións a desenvolver por persoas propietarias ou titulares dun dereito de uso dos terreos afectados polas limitacións derivadas da declaración do espazo natural protexido ou da aprobación do seu instrumento de planificación.

e) Actuacións previstas nos instrumentos de planificación das áreas protexidas por instrumentos internacionais.

3. A Administración autonómica, as Administracións locais de Galicia e as entidades públicas delas dependentes, no exercicio das súas competencias, non poderán subvencionar ou conceder axudas, en relación cun plan, programa ou proxecto que se pretenda desenvolver en espazos naturais protexidos, cando da análise das súas posibles repercusións sobre os valores que xustificaron a súa declaración se concluíra que terían efectos significativos negativos sobre eles. Exceptúanse desta prohibición os supostos previstos no artigo 84.3.

4. A Administración autonómica, as Administracións locais de Galicia e as entidades públicas delas dependentes, no exercicio das súas competencias, deberán priorizar no outorgamento das axudas ou subvencións previstas neste artigo aqueles plans, programas, proxectos ou actividades que se executen nun espazo protexido, cando contribúan ao desenvolvemento sostible das poboacións locais e sexan acordes cos obxectivos de conservación.

A Administración autonómica, as Administracións locais de Galicia e as entidades públicas delas dependentes deberán comunicar anualmente o outorgamento destas axudas ou subvencións á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

CAPÍTULO VI Actuacións sectoriais

Artigo 12. *Actuacións vinculadas con usos recreativos, deportivos e turísticos*

1. A Administración autonómica en colaboración, no seu caso, con outras administracións públicas ou entidades privadas fomentará, dentro do seu respectivo ámbito competencial, a implantación e desenvolvemento de modelos de turismo compatibles coa consecución dos obxectivos desta lei.

Neste sentido, favorecerá aquelas actividades sostibles que posibiliten a divulgación do medio natural e que inclúan a interpretación do patrimonio natural como unha oferta dos seus servizos. Así mesmo, fomentará as actividades turísticas que incidan na mellora da economía e calidade de vida das poboacións rurais en que se desenvolvan.

2. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, por razón da conservación do devandito patrimonio, poderá regular as condicións que, por razón da conservación do patrimonio natural, han de cumprir os usos recreativos, deportivos, turísticos e outros usos que se desenvolvan no medio natural co fin de compatibilizar estes coa conservación do patrimonio natural. Así mesmo, determinará as condicións ou regulacións en materia de turismo de observación, fotografía ou calquera outra actividade ligada coa xea e coa flora e fauna silvestres, de maneira que a execución destas actividades se realice sen ocasionar danos ou molestias ás mesmas.

Artigo 13. *Control de pragas ocasionadas pola fauna silvestre autóctona*

1. A consellería competente en materia de patrimonio natural poderá declarar a situación de praga ocasionada por algunha especie de fauna silvestre autóctona cando exista un deterioro do hábitat e/ou das especies de flora ou fauna silvestre de tal forma que a dita situación sexa continua no tempo e estea por riba do limiar de tolerancia, entendido este como o límite a partir do cal a densidade da poboación dos individuos de fauna silvestre autóctona que conforman a praga poidan ocasionar problemas ambientais, molestias ou perdas económicas que produzan ou poidan producir prexuízos económicos ou danos de tal intensidade, extensión ou natureza que fagan necesaria a aplicación de medidas de control como medio mais eficaz para combatela.

2. A declaración de praga requirirá o establecemento de sistemas de control que, respectando a lexislación sectorial, aseguren o mantemento duns niveis poboacionais mínimos que garantan a viabilidade da poboación obxecto de control.

Artigo 14. *Protección da avifauna contra a colisión e electrocución en liñas eléctricas*

1. As novas liñas de transporte e distribución de enerxía eléctrica e a modificación das existentes deberán ser deseñadas de maneira que se minimicen os riscos de electrocución e colisión para a avifauna tanto na determinación dos trazados como no deseño construtivo.

2. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural determinará, mediante resolución que será obxecto de publicación no Diario Oficial de Galicia, as zonas de protección para a avifauna existentes no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia, entre as que se incluírán as Zonas de Especial Protección para as Aves, os ámbitos de aplicación dos plans de recuperación e conservación elaborados pola Comunidade Autónoma para as especies de aves incluídas no Catálogo Español de Especies Ameazadas ou no Catálogo galego e, cando non estean comprendidas nos anteriores, as áreas prioritarias de reprodución, alimentación, dispersión e concentración local das especies de aves incluídas nos ditos catálogos.

Nestas zonas adoptaranse as medidas de protección da avifauna previstas na normativa sectorial aplicable.

Artigo 15. *Protección da avifauna no desenvolvemento do sector eólico*

Na planificación do aproveitamento da enerxía eólica en Galicia pola Administración autonómica terase en conta o disposto na normativa sectorial vixente en canto á existencia de Zonas de Especial Protección para as Aves e as necesidades das aves migratorias.

Artigo 16. *Actuacións agrícolas*

1. As consellerías competentes en materia de conservación do patrimonio natural e en materia agrícola identificarán conxuntamente os sistemas agrícolas e as prácticas asociadas que resulten máis relevantes para o mantemento da conservación da natureza, así como as áreas agrícolas de alto valor natural.
2. A loita contra as pragas agrícolas, os tratamentos fitosanitarios e a fertilización de sistemas agrarios deberán realizarse de xeito que resulten compatibles cos obxectivos desta lei, e de conformidade coa súa normativa específica.
3. Para dar cumprimento aos números anteriores, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e a consellería competente en materia agrícola elaborarán conxuntamente códigos de boas prácticas agrarias que permitan compatibilizar as actuacións agrarias coa conservación do patrimonio natural.

Artigo 17. *Actuacións forestais*

1. A xestión dos montes rexerese polos principios de aproveitamento sostible, conservación e mellora do patrimonio natural.
2. A loita contra as pragas forestais, os tratamentos fitosanitarios e a fertilización forestal deberán realizarse de xeito que resulten compatibles cos obxectivos desta lei.

Artigo 18. *Reestruturación parcelaria*

1. As actuacións de reestruturación parcelaria en espazos naturais protexidos estarán condicionadas ao mantemento dos valores naturais das zonas a reestruturar conforme ao que resulte da avaliación ambiental realizada polo órgano ambiental.
2. Nos procedementos de reestruturación parcelaria de carácter público, con carácter previo á elaboración polo órgano competente do estudo previo de iniciación, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural emitirá un informe relativo aos aspectos relacionados coa conservación da natureza no que analizará, de xeito conxunto, a totalidade das actuacións e no que motivadamente poderá propoñer a exclusión de parcelas da zona de reestruturación parcelaria.

Artigo 19. *Planificación sectorial do aproveitamento dos recursos naturais*

1. Os órganos da Administración autonómica responsables da aprobación da planificación sectorial do aproveitamento dos recursos naturais que poidan afectar aos espazos protexidos,

ás especies ou aos hábitats protexidos nesta lei, en especial aos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, deberán integrar na planificación como un dos seus obxectivos, que os aproveitamentos do recurso natural obxecto de planificación non causen prexuízos á integridade dos espazos, nin ao estado de conservación das especies e hábitats protexidos.

2. A obriga recollida no número anterior terase particularmente en conta na planificación forestal, de infraestruturas agrarias, de pesca e marisqueo, da acuicultura e da minería.

3. Así mesmo, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá elaborar conxuntamente coas consellerías sectorialmente competentes, códigos de boas prácticas que permitan compatibilizar as actuacións a desenvolver coa conservación do patrimonio natural.

CAPÍTULO VII Garantía financeira

Artigo 20. *Garantía financeira*

1. O outorgamento das autorizacións autonómicas previstas nesta lei, relativas ás actividades a desenvolver en espazos naturais protexidos e ás actuacións que poidan afectar ás especies, poderá condicionarse á dispoñibilidade pola persoa promotora da actuación, dunha garantía financeira que responda dos posibles danos ao patrimonio natural ou á biodiversidade que se poidan derivar da execución das actuacións autorizadas.

2. A esixibilidade da garantía e a fixación do importe desta, no caso de ser esixida, deberá basearse na análise motivada das características, perigosidade e potencial risco sobre o patrimonio natural e a biodiversidade da actuación suxeita a autorización, así como na previa constitución ou non doutra garantía financeira consonte ao disposto noutra normativa ambiental sectorial e, no seu caso, a súa cobertura respecto aos posibles danos ao patrimonio natural ou á biodiversidade.

TÍTULO II Espazos naturais protexidos

CAPÍTULO I Concepto e categorías

Artigo 21. *Concepto de espazo natural protexido*

1. Son espazos naturais protexidos da Comunidade Autónoma de Galicia aqueles que sexan declarados como tales pola Administración competente, por concorrer neles algún dos seguintes requisitos:

- a) Conter sistemas ou elementos naturais representativos, singulares, fráxiles, ameazados ou de especial interese ecolóxico, científico, paisaxístico, xeolóxico ou educativo.
- b) Contribuír a garantir o bo estado de conservación de hábitats, comunidades e especies presentes en calquera das fases do seu ciclo vital, que se atopen ameazados ou que ao abeiro de convenios internacionais subscritos por España ou de disposicións específicas requiran unha protección especial.
- c) Estar dedicados especialmente á protección e ao mantemento da diversidade biolóxica, da xeodiversidade e dos recursos naturais e culturais asociados, así como dos procesos evolutivos, a conectividade e a migración de especies e das funcións e procesos ecolóxicos esenciais.
- d) Conter elementos de especial interese para a interpretación e o estudo do medio natural e valores culturais asociados.

2. Con carácter xeral, os espazos naturais protexidos non poderán comprender solos que teñan a condición de solos urbanos nun instrumento de planificación urbanística aprobado á data do inicio do procedemento de declaración do espazo natural como protexido, agás que se xustifique expresamente a súa inclusión por necesidades concretas de conservación.

Artigo 22. *Categorías de espazos naturais protexidos*

1. En función dos bens e valores a protexer e dos obxectivos de xestión a cumprir, os espazos naturais protexidos regulados nesta lei clasifícanse nas seguintes categorías:

- a) Reserva natural.
- b) Parque.
- c) Monumento natural.
- d) Humidal protexido.
- e) Paisaxe protexida.
- f) Espazo protexido Rede Natura 2000.
- g) Espazo natural de interese local.
- h) Espazo privado de interese natural.

2. Os espazos naturais protexidos de competencia autonómica poderán abarcar no seu perímetro ámbitos terrestres, ou ámbitos terrestres e mariños cando exista continuidade ecolóxica do ecosistema mariño co espazo natural terrestre obxecto de protección, avalada pola mellor evidencia científica existente.

3. No ámbito territorial dun espazo natural protexido poderán coexistir distintas categorías de protección das previstas no número un deste artigo.

Sen embargo, non poderán declararse como espazos naturais de interese local ou espazos privados de interese natural aqueles espazos xa declarados nalgunha das categorías da Rede Galega de Espazos Protexidos.

Artigo 23. *Reserva natural*

1. As reservas naturais son espazos naturais nos que a declaración ten como finalidade a protección dos ecosistemas, comunidades ou elementos biolóxicos, que pola súa rareza, fragilidade, importancia ou singularidade, merecen unha valoración especial.

Nas reservas limitarase a explotación de recursos, salvo naqueles casos nos que esta explotación sexa compatible coa conservación dos valores que se pretenden protexer. Con carácter xeral, prohibirase a recolleita de material biolóxico ou xeolóxico, salvo que se dispoña de autorización específica previa para a realización desta actividade por razóns de investigación, de conservación ou educativas.

2. Cando algunha zona incluída na reserva natural conteña ecosistemas ou comunidades nun estado de conservación que requira unha protección absoluta, poderá ser declarada zona de reserva natural integral. Nestas zonas prohibirase calquera tipo de aproveitamento e restrinxirase o acceso público, garantindo a mínima intervención exterior posible, salvo as medidas de conservación, xestión e, no seu caso, de investigación que se estimen pertinentes.

3. Dentro da categoría de reservas naturais e como unha subcategoría específica, poderán declararse como microrreservas aqueles espazos de superficie inferior a 20 hectáreas que conteñan hábitats raros ou que constitúan o hábitat de especies ameazadas e cuxa conservación resulte de especial importancia.

As microrreservas declararanse por un prazo de tempo determinado, mediante decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia a proposta da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. Regulamentariamente desenvolverase o procedemento de declaración de microrreservas e as condicións de revisión da dita declaración.

Artigo 24. *Parque*

1. Os parques son áreas naturais que, pola beleza das súas paisaxes, a representatividade dos seus ecosistemas ou a singularidade da súa flora, fauna ou da súa diversidade xeolóxica, incluídas as súas formacións xeomorfolóxicas, posúen uns valores ecolóxicos, estéticos, educativos ou científicos cuxa conservación merece unha atención preferente.

2. De acordo co artigo 31.2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, os Parques Nacionais rexeranse pola súa normativa específica, conforme á cal a declaración efectuarase por lei das Cortes Xerais, correspondendo á Comunidade Autónoma de Galicia a xestión dos situados no seu territorio nos termos previstos na dita normativa.

3. Pola súa parte, a declaración dun espazo como parque natural corresponde á Administración autonómica.

A declaración dun espazo como parque natural requirirá, ademais do disposto no número un deste artigo, que teña unha superficie continua e non fragmentada, suficiente para permitir que se manteñan as súas características físicas e biolóxicas e se asegure o funcionamento dos procesos naturais presentes. A estes efectos, a superficie do parque natural, salvo en casos debidamente xustificadas, terá:

a) Como mínimo, 2.500 hectáreas en parques naturais terrestres ou marítimo-terrestres insulares.

b) Como mínimo, 10.000 hectáreas en parques naturais terrestres ou marítimo-terrestres peninsulares.

4. Nos parques poderán limitarse os aproveitamentos dos recursos naturais, prohibíndose en todo caso os que resulten incompatibles coas finalidades que xustificaran a súa declaración.

5. Nos parques facilitarase a entrada de visitantes coas limitacións precisas para garantir a conservación dos seus valores naturais e para respectar os dereitos dos titulares dos terreos.

6. A Rede de parques naturais de Galicia, creada polo Decreto 69/2016, do 19 de maio, coordinará a xestión destes espazos naturais protexidos.

Artigo 25. *Monumento natural*

1. Os monumentos naturais son espazos ou elementos da natureza constituídos basicamente por formacións de notoria singularidade, rareza ou beleza, que merecen ser obxecto dunha protección especial.

2. Considéranse tamén monumentos naturais os seguintes elementos que teñan sido expresamente declarados como tales: as árbores singulares e monumentais, as formacións

xcolóxicas, os xacementos paleontolóxicos e mineralolóxicos, os estratotipos e demais elementos da xeografía que reúnan un interese especial pola singularidade ou importancia dos seus valores científicos, culturais ou paisaxísticos.

3. Nos monumentos naturais limitarase con carácter xeral a explotación dos recursos, salvo cando esta explotación sexa plenamente coherente coa conservación dos valores que se pretenden protexer, conforme ao establecido nas súas normas de declaración ou xestión, ou naqueles casos en que, por razóns de investigación ou conservación ou por tratarse de actividades económicas compatibles cun mínimo impacto e que contribúan ao benestar socioeconómico ou da poboación, se permita a devandita explotación, logo de autorización administrativa.

Artigo 26. *Humidal protexido*

1. Son humidais protexidos as extensións de marismas, pantanos, turbeiras ou superficies cubertas de auga, sexan estas de réxime natural ou artificial, permanentes ou temporais, estancadas ou correntes, doces, salobres ou salgadas, incluídas as extensións de auga mariña nas que a profundidade en marea baixa non exceda de seis metros, que á vez cumpran unha función de importancia internacional, nacional ou autonómica na conservación dos recursos naturais, e que sexan declaradas como tales.

Poderán comprender zonas de ribeira, costeiras ou adxacentes, así como as illas ou extensións mariñas de profundidade superior aos seis metros en marea baixa cando estas se atopen dentro do humidal.

2. Nos humidais protexidos poderanse limitar os aproveitamentos dos recursos naturais, prohibíndose en todo caso os incompatibles coas finalidades que xustificaran a súa declaración.

3. O Inventario de humidais de Galicia creado polo Decreto 127/2008, do 5 de xuño, polo que se desenvolve o réxime xurídico dos humidais protexidos e se crea o inventario de humidais de Galicia, incorporará todos os espazos naturais protexidos declarados nesta categoría.

Artigo 27. *Paisaxe protexida*

1. As paisaxes protexidas son espazos que, polos seus valores naturais, estéticos e culturais e, de acordo co Convenio da Paisaxe do Consello de Europa, sexan merecedores dunha protección especial.

2. Nas paisaxes protexidas procurarase o mantemento das prácticas tradicionais que contribúan á preservación dos seus valores e recursos naturais, e á conservación das relacións

e dos procesos, tanto naturais coma socioeconómicos, que contribuíron á súa formación e fan posible o seu mantemento.

Artigo 28. *Espazo protexido Rede Natura 2000*

Os espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia estarán constituídos por:

- a) Os Lugares de Importancia Comunitaria, ata a súa transformación en Zonas Especiais de Conservación.
- b) As Zonas Especiais de Conservación.
- c) As Zonas de Especial Protección para as Aves.

Artigo 29. *Espazo natural de interese local*

1. Son espazos naturais de interese local aqueles espazos integrados nun ou varios termos municipais que polas súas singularidades sexan merecedores dalgún tipo de protección dos seus valores naturais a nivel local.

2. A responsabilidade e competencia na xestión destes espazos corresponderá ás entidades locais, no seu ámbito territorial respectivo.

3. As entidades locais poderán constituír consorcios, mancomunidades ou outras modalidades asociativas para a xestión destes espazos e poderán subscribir acordos de cesión total ou parcial da súa xestión con entidades de custodia do territorio, sen que os ditos acordos alteren o réxime de responsabilidade previsto no número anterior.

4. Estes espazos non se considerarán incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos e a súa declaración como espazos naturais protexidos non implicará a asignación de recursos da Comunidade Autónoma de Galicia, aínda que poderán ter preferencia na obtención de axudas para a súa conservación e xestión.

5. Nestes espazos promoverase o desenvolvemento de actuacións de educación ambiental e uso social do medio ambiente.

6. A declaración dun espazo natural de interese local en terreos de propiedade privada requirirá a conformidade expresa das persoas propietarias ou titulares dun dereito de uso.

Artigo 30. *Espazo privado de interese natural*

1. Son espazos privados de interese natural aqueles terreos de titularidade privada nos que existan formacións naturais, especies ou hábitats de flora ou fauna silvestres dos que se considere de interese a súa protección.
2. A responsabilidade na xestión destes espazos corresponderá ás persoas promotoras da súa declaración, que deberán ser as propietarias ou titulares dun dereito de uso dos terreos, podendo subscribirse acordos de cesión total ou parcial da súa xestión con entidades de custodia do territorio.
3. Estes espazos non se considerarán incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos e a súa declaración como espazos naturais protexidos non implicará a asignación de recursos da Comunidade Autónoma de Galicia, aínda que poderán ter preferencia na obtención de axudas para a súa conservación e xestión.

CAPÍTULO II

Rede galega de espazos protexidos

Artigo 31. *Composición*

1. Na Rede Galega de Espazos Protexidos, de competencia autonómica, están representados os principais ecosistemas, paisaxes ou hábitats presentes en Galicia. A dita rede contén aqueles espazos necesarios para asegurar o mantemento dos procesos ecolóxicos esenciais e a preservación da diversidade xenética.
2. A Rede Galega de Espazos Protexidos está constituída polos espazos naturais protexidos de competencia autonómica declarados e que se declaren no futuro nalgunha das categorías enumeradas no artigo 22.1, excepto os das letras g) e h).
3. En relación cos parques nacionais, as competencias da Comunidade Autónoma galega serán as que correspondan de acordo coa normativa específica a eles aplicable.

Artigo 32. *Efectos*

A declaración dun espazo incluído na Rede Galega de Espazos Protexidos conlevará os seguintes efectos:

- a) Declaración de utilidade pública a efectos expropiatorios de todos os bens e dereitos incluídos dentro do seu ámbito.
- b) Declaración de utilidade pública e interese social das obras necesarias para a conservación e restauración do correspondente espazo natural protexido, especialmente as que teñan por

obxecto facer fronte a fenómenos catastróficos ou excepcionais, sen prexuízo do disposto no artigo 4.3 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

- c) Sometemento dos actos e negocios xurídicos de carácter oneroso e celebrados intervivos de bens inmoables á facultade da Administración de exercer os dereitos de tanteo e de retracto nas condicións e coas excepcións establecidas no artigo 33.
- d) Suxeición á servidume de instalación de sinais prevista no artigo 34.
- e) Utilización dos bens e recursos naturais comprendidos no correspondente espazo consonte ao previsto nesta lei e nos instrumentos de planificación establecidos nela.
- f) Prioridade no desenvolvemento de actuacións de mellora das condicións socioeconómicas da poboación residente.
- g) Calquera outro que regulamentariamente se determine.

Artigo 33. *Dereitos de tanteo e de retracto*

1. Os actos ou negocios xurídicos de carácter oneroso e celebrados intervivos que comporten a creación, transmisión, modificación ou extinción de dereitos reais que recaian sobre bens inmoables situados total ou parcialmente no ámbito dunha reserva natural, dun parque, dun monumento natural, dun humidal protexido ou dunha paisaxe protexida sométense aos dereitos de tanteo e de retracto por parte da Administración autonómica de Galicia.

Quedan excluídos desta facultade todos os inmoables incluídos en espazos pertencentes á categoría de espazo protexido Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia e nos que non concorra outra categoría das relacionadas no parágrafo anterior.

2. O prazo de exercicio do dereito de tanteo será de tres meses, contados a partir da notificación fidedigna do prezo e das condicións esenciais da transmisión pretendida que a persoa transmitente debe efectuar á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Transcorrido o devandito prazo sen que a consellería notifique ao transmitente o exercicio do dereito de tanteo, a transmisión pretendida poderá levarse a cabo.

3. O dereito de retracto poderase exercer dentro do prazo dun ano, contado desde a notificación ou a data na que a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural teña coñecemento fidedigno da transmisión.

4. Estarase ao disposto no parágrafo terceiro do artigo 40.2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, respecto da inscrición de documentos polos que se transmitan dereitos reais sobre os bens previstos neste artigo.

Artigo 34. *Servidume de instalación de sinais*

1. Os terreos comprendidos dentro dun espazo incluído na Rede Galega de Espazos Protexidos estarán suxeitos á servidume forzosa de instalación de sinais indicadores da súa condición e réxime, nos termos previstos neste artigo.

2. A declaración e imposición desta servidume efectuarase por resolución emitida pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo da tramitación do correspondente procedemento, no que con audiencia das persoas interesadas, se deberá xustificar a conveniencia e necesidade técnica da súa instalación.

3. A imposición da servidume conleva a obriga dos predios serventes de dar paso e permitir a realización dos traballos necesarios para a súa instalación, conservación ou renovación.

Artigo 35. *Limitacións derivadas da declaración de espazo natural protexido*

1. As limitacións ao uso dos bens e dereitos derivadas da declaración de espazo incluído na Rede Galega de Espazos Protexidos ou dos seus instrumentos de planificación previstos nesta lei, poderán dar lugar a axudas, subvencións ou outras medidas compensatorias.

2. As limitacións referidas no número anterior serán indemnizables cando así proceda conforme ao disposto na lexislación de expropiación forzosa, na lexislación en materia de responsabilidade patrimonial ou noutra normativa aplicable.

Artigo 36. *Zona periférica de protección*

1. Nas declaracións dos espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos poderán establecerse zonas periféricas de protección destinadas a evitar impactos ecolóxicos ou paisaxísticos procedentes do exterior. Cando proceda, na propia norma de creación, estableceranse as limitacións necesarias.

2. As zonas periféricas de protección non terán a consideración de espazo natural protexido.

3. Nas zonas periféricas de protección fomentarse a realización de actuacións que resulten compatibles coa conservación do espazo natural protexido e poderán establecerse infraestruturas de uso público que non se poidan localizar no devandito espazo natural protexido.

Artigo 37. *Áreas de influencia socioeconómica*

1. As normas que declaren os espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos poderán delimitar áreas de influencia socioeconómica co fin de contribuír ao mantemento dos ditos espazos e favorecer o desenvolvemento socioeconómico das poboacións locais de maneira compatible cos obxectivos de conservación do espazo.

O establecemento destas áreas de influencia socioeconómica incluírá a especificación do réxime económico e as compensacións adecuadas ao tipo de limitacións.

2. As áreas de influencia socioeconómica estarán integradas, polo menos, polo conxunto dos termos municipais onde se atope localizado o espazo natural protexido e a súa zona periférica de protección. Estas áreas poderán englobar tamén a outros municipios limítrofes cando constitúan cos anteriores unha unidade territorial ou económica que o recomende ou concorran causas obxectivas que o xustifiquen e así se dispoña na norma declarativa do espazo.

3. A Administración autonómica promoverá, nestas áreas, o desenvolvemento de actividades tradicionais sostibles ligadas á dinamización do entorno do espazo natural protexido, podendo conceder ao efecto axudas técnicas, económicas ou financeiras.

4. Dentro do necesario respecto á normativa específica aplicable, poderá preverse o uso de marcas que fagan referencia á denominación de espazos naturais protexidos por parte de produtos procedentes de actividades tradicionais sostibles do espazo natural protexido de que se trate ou da súa área de influencia socioeconómica.

CAPÍTULO III

Procedementos de declaración dos espazos naturais protexidos

Artigo 38. *Disposicións xerais*

1. Corresponde á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural a tramitación dos procedementos de declaración dun espazo natural protexido de ámbito autonómico, coa excepción do disposto no artigo 42 respecto aos Lugares de Importancia Comunitaria e na Lei 30/2014, do 3 de decembro, de Parques Nacionais.

A Administración autonómica poderá promover perante os organismos que correspondan a declaración doutras figuras de protección de ámbito supraautonómico.

2. A declaración dunha reserva natural ou dun parque natural requirirá a previa aprobación do correspondente plan de ordenación dos recursos naturais.

Excepcionalmente, poderán declararse reservas naturais ou parques naturais sen a previa aprobación do plan de ordenación dos recursos naturais cando existan razóns que o xustifiquen, que deberán constar expresamente na norma que os declare. Neste caso o correspondente plan de ordenación dos recursos naturais deberase aprobar no prazo máximo dun ano, contado a partires da entrada en vigor da norma que declare a reserva natural ou o parque natural.

3. Nos monumentos naturais, humidais protexidos, paisaxes protexidas, espazos naturais de interese local, espazos privados de interese natural, Zonas Especiais de Conservación e Zonas de Especial Protección para as Aves a aprobación do correspondente instrumento de planificación será simultánea á declaración.

Artigo 39. *Iniciación*

1. A iniciación do procedemento de declaración dun espazo natural protexido, agás os recollidos no número seguinte do presente artigo, efectuarase de oficio pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, publicándose o acordo de inicio no Diario Oficial de Galicia.

2. O procedemento de declaración dun espazo natural de interese local ou dun espazo privado de interese natural iniciárase a instancia de parte mediante a presentación da documentación prevista nos artigos 40 e 64.

Artigo 40. *Tramitación*

1. A tramitación do procedemento de declaración dun espazo natural protexido requirirá a elaboración dunha memoria co contido mínimo seguinte:

- a) Descrición das principais características do espazo.
- b) Xustificación da proposta de declaración como espazo natural protexido.
- c) Descrición dos límites do espazo e, no seu caso, da zona periférica de protección, tanto literal coma cartográfica.
- d) Réxime de protección aplicable.
- e) Liñas básicas do instrumento de planificación, agás no caso de parques naturais e reservas naturais.

2. A devandita memoria acompañarase, no seu caso, da documentación seguinte:

a) Acreditación da conformidade das persoas propietarias ou titulares dun dereito de uso no caso de espazos naturais de interese local e espazos privados de interese natural que inclúan terreos de propiedade privada.

b) Acordo do Pleno do Concello ou Concellos correspondentes, no caso dun espazo natural de interese local.

3. A memoria referida no número anterior someterase ao trámite de participación pública nos termos previstos no artigo 16 da Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de medio ambiente (incorpora as Directivas 2003/4/CE e 2003/35/CE).

4. Unha vez concluída a participación pública, elaborase o proxecto de norma que corresponda que inclúa a proposta de declaración do espazo natural protexido e, no seu caso, do instrumento de planificación respectivo.

5. Este proxecto de norma someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia ás persoas interesadas e información pública. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, aos concellos situados no ámbito territorial do espazo obxecto do procedemento, a calquera outra Administración afectada e, no caso de espazos naturais protexidos a incluír na Rede Galega de Espazos Protexidos ao Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible, informe que deberán emitir, salvo disposición en contrario, no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento, salvo que se acordase a suspensión do prazo para resolver nos termos previstos no artigo 22.1.d) da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas.

Artigo 41. *Declaración*

1. A declaración das reservas naturais realizarase por lei do Parlamento de Galicia, coa excepción prevista para as microrreservas.

2. A declaración dos parques naturais, monumentos naturais, humidais protexidos, paisaxes protexidas e espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia realizarase mediante decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia a proposta da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Exceptúanse do disposto no parágrafo anterior os Lugares de Importancia Comunitaria que se aprobarán pola Comisión Europea.

3. Os espazos naturais de interese local e os espazos privados de interese natural declararanse por orde da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

4. A norma autonómica que, conforme ao indicado nos números anteriores, declare un espazo natural protexido, terá o contido mínimo previsto nas letras a), b), c) e d) do número 1 do artigo 40. Nos monumentos naturais, humidais protexidos, paisaxes protexidas, espazos naturais de interese local, espazos privados de interese natural, Zonas Especiais de Conservación e Zonas de Especial Protección para as Aves, a mesma norma aprobará o instrumento de planificación correspondente.

5. De acordo co artigo 45 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, da declaración das Zonas Especiais de Conservación e das Zonas de Especial Protección para as Aves darase conta ao ministerio competente para os efectos da súa comunicación á Comisión Europea.

6. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural velará porque se cumpran as finalidades recollidas na declaración do espazo natural protexido.

Artigo 42. Dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia

1. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá elaborar unha proposta de declaración de Lugares de Importancia Comunitaria que deberá observar o disposto no artigo 43.2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, someténdose en todo caso aos trámites de información pública, participación pública e consulta ás Administracións afectadas.

2. Esta proposta incluírá, polo miúdo, os límites xeográficos, os hábitats naturais e especies autóctonas de interese comunitario obxecto de conservación, incluídos os prioritarios, e se aprobará por acordo do Consello da Xunta de Galicia.

A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural daralle publicidade ao dito acordo e ao réxime de protección que resulte aplicable mediante a súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

3. Esta proposta remitirase ao ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural, solicitando o seu traslado á Comisión Europea para a aprobación dos espazos propostos como Lugares de Importancia Comunitaria.=

4. Desde o momento do envío da lista de espazos propostos como Lugares de Importancia Comunitaria ao ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural,

aplicaráselles o réxime de protección cautelar para garantir que non exista unha merma do estado de conservación dos seus hábitats e especies ata a súa declaración formal.

5. Unha vez aprobada a lista de Lugares de Importancia Comunitaria pola Comisión Europea, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural elevará a proposta de declaración destes espazos como Zonas Especiais de Conservación ao Consello da Xunta de Galicia para a súa aprobación mediante decreto o antes posible e como máximo dentro do prazo establecido pola lexislación básica estatal. A declaración como Zona Especial de Conservación irá acompañada da aprobación das medidas de conservación necesarias nos termos previstos no artigo 47.

Para fixar a prioridade na declaración destas zonas atenderase ao disposto no artigo 43.3 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

6. A Administración autonómica, na delimitación das Zonas de Especial Protección para as Aves incluírá os terreos da Comunidade Autónoma máis axeitados en número e en superficie para a conservación das especies de aves incluídas no anexo IV da Lei 42/2007, do 13 de decembro, e para as especies de carácter migratorio que cheguen regularmente ao territorio galego terá en conta as necesidades de protección das súas áreas de reprodución, alimentación, muda, invernada e zonas de descanso, atribuíndo particular importancia aos humidais e moi especialmente aos de importancia internacional.

Artigo 43. *Alteración da delimitación dun espazo natural protexido*

1. A alteración da delimitación dun espazo natural protexido declarado por unha norma autonómica ou, no seu caso, da súa zona periférica de protección, esixirá a súa aprobación mediante unha norma do mesmo rango que a da súa declaración, salvo cando se trate de realizar unicamente axustes cartográficos que non impliquen alteración dos límites do espazo, en que se realizará mediante orde da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

2. A alteración da delimitación consistente na redución da superficie do espazo natural protexido declarado por unha norma autonómica, estará condicionada á previa xustificación dos cambios provocados nel pola súa evolución natural, cientificamente demostrada.

3. A alteración prevista neste artigo someterase ao trámite de información pública e consulta ás Administracións afectadas.

4. No caso de tratarse de espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia requirirase, con posterioridade ao trámite previsto no número anterior, a aceptación da proposta pola Comisión Europea.

Toda modificación do ámbito dun espazo protexido Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia comunicarase ao ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural a través do procedemento establecido ao efecto polo devandito ministerio.

Artigo 44. *Perda da categoría de espazo natural protexido*

1. Cando desapareceran as condicións que determinaran a declaración por unha norma autonómica dun espazo natural como protexido, declararase a perda desta categoría. Esta declaración realizarase mediante unha norma do mesmo rango que a da súa declaración, consonte ao procedemento previsto no artigo 40, salvo o contido da memoria prevista no artigo 40.1 que, neste caso, terá o seguinte contido mínimo:

- a) Descrición das principais características do espazo.
- b) Xustificación da proposta de perda da categoría do espazo natural protexido.
- c) Descrición dos límites da perda da categoría e, no seu caso, da zona periférica de protección, tanto literal como cartográfica.

2. Unicamente procederá declarar a perda da categoría de espazo natural protexido cando a desaparición das condicións que motivaron a súa protección sexan debidas á súa evolución natural, cientificamente demostrada e, polo tanto, por razóns alleas á acción do home.

3. De acordo co artigo 49 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, a descatalogación total dun espazo incluído na Rede Natura 2000 só poderá propoñerse cando así o xustifiquen os cambios provocados na evolución natural, cientificamente demostrada, reflectidos nos resultados do seguimento previsto no artigo 48. En todo caso, o procedemento incorporará un trámite de información pública, previo á remisión da proposta á Comisión Europea.

Artigo 45. *Réxime de protección cautelar*

1. A iniciación do procedemento de declaración dun espazo incluído na Rede Galega de Espazos Protexidos ou do procedemento para a elaboración dos instrumentos de planificación destes espazos naturais protexidos determinará a prohibición de realizar actos que supoñan unha transformación sensible da realidade física e biolóxica que dificulte de forma importante ou imposibilite a consecución dos obxectivos da declaración do espazo natural protexido ou do correspondente plan.

2. Unha vez iniciados os procedementos aos que se alude no número 1 non poderá recoñecerse ás persoas interesadas a facultade de realizar actos de transformación da realidade física, xeolóxica e biolóxica no ámbito territorial ao que se refira a declaración ou o

instrumento de planificación en trámite, sen informe favorable da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

O devandito informe emitirase no prazo máximo de noventa días dende a súa solicitude, entendéndose desfavorable no caso de que non sexa emitido no dito prazo, salvo no caso dos procedementos de autorización administrativa de aproveitamentos madeiros, que se rexerán polo establecido na Lei 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia, ou norma que a substitúa.

3. O réxime de protección cautelar previsto neste artigo extinguirase coa aprobación do correspondente instrumento de planificación.

Artigo 46. *Espazos naturais sometidos a réxime de protección preventiva*

1. Cando da información de que dispoña a Administración autonómica se deduza a existencia dunha zona ben conservada, ameazada de maneira significativa por un factor de perturbación que puidera alterar tal estado, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural adoptará as medidas necesarias para eliminar ou reducir o factor de perturbación ou promoverá a súa adopción pola Administración competente.

2. No caso de que non fora posible a eliminación ou redución do factor de perturbación, establecerase mediante orde da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural un réxime de protección preventiva consistente en:

a) A obriga das persoas titulares dos terreos de facilitar información e acceso ao persoal que consonte ao disposto no artigo 116 teña encomendadas funcións de custodia dos recursos naturais.

b) O inicio de inmediato do procedemento de declaración do espazo natural protexido ou do procedemento de aprobación do instrumento de planificación que corresponda.

c) As medidas que garantan o bo estado de conservación do espazo.

3. O réxime de protección preventiva aplicarase previo cumprimento do trámite de audiencia ás persoas interesadas, información pública e consulta ás Administracións afectadas. Este réxime de protección preventiva poderá compatibilizarse co réxime de protección cautelar previsto no artigo anterior e extinguirase coa declaración do espazo natural protexido ou, no seu caso, do seu instrumento de planificación.

Artigo 47. Medidas de conservación dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia

1. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural fixará as medidas de conservación necesarias nas Zonas Especiais de Conservación e nas Zonas de Especial Protección para as Aves, que respondan ás esixencias ecolóxicas dos tipos de hábitats naturais e das especies presentes en tales áreas, que implicarán:

a) Axeitados plans ou instrumentos de xestión, específicos dos lugares ou integrados noutros plans de desenvolvemento que inclúan, polo menos, os obxectivos de conservación do lugar e as medidas apropiadas para manter os espazos nun estado de conservación favorable. Estes plans deberán ter en especial consideración as necesidades daqueles municipios incluídos na súa totalidade ou nunha grande porcentaxe do seu territorio nestes lugares ou con limitacións singulares específicas ligadas á xestión do lugar.

b) Apropriadas medidas regulamentarias, administrativas ou contractuais, que poderán incluír acordos de custodia do territorio asinados coas persoas propietarias ou titulares dun dereito de uso dos terreos incluídos nas Zonas Especiais de Conservación ou nas Zonas de Especial Protección para as Aves.

2. Igualmente, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural tomará as medidas apropiadas, en especial nos devanditos plans ou instrumentos de xestión, para evitar nos espazos protexidos Rede Natura 2000 o deterioro dos hábitats naturais e dos hábitats das especies, así como as alteracións que repercutan nas especies que motivaran a designación destas áreas, na medida en que ditas alteracións poidan ter un efecto apreciable no que respecta aos obxectivos da Lei 42/2007, do 13 de decembro, e da presente lei.

Artigo 48. Vixilancia e seguimento da Rede Natura 2000

1. A Administración autonómica de Galicia vixiará, no seu ámbito competencial, o estado de conservación dos tipos de hábitats e as especies de interese comunitario, tendo especialmente en conta os tipos de hábitats naturais prioritarios e as especies prioritarias, así como o estado de conservación das especies de aves que se enumeran no anexo IV da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

2. Neste sentido, a Administración autonómica remitirá ao ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural a información sobre os cambios no estado de conservación e as medidas de conservación ás que se refire o artigo 47.1, a avaliación dos seus resultados e as propostas de novas medidas a aplicar, aos efectos do seu reflexo no Inventario Español do Patrimonio Natural e da Biodiversidade e para a súa integración nos informes nacionais esixidos polas Directivas europeas.

CAPÍTULO IV

Instrumentos de planificación dos recursos e espazos naturais a protexer

Sección 1ª. Disposicións xerais

Artigo 49. *Clasificación*

1. Os instrumentos de planificación dos recursos e espazos naturais a protexer son os seguintes:

- a) Plans de ordenación dos recursos naturais.
- b) Plans reitores de uso e xestión.
- c) Plans de xestión.
- d) Normas de xestión e conservación.

2. Con carácter previo á declaración dunha reserva natural ou dun parque natural requirirase a aprobación dun plan de ordenación dos recursos naturais, salvo nos supostos excepcionais previstos no segundo parágrafo do artigo 38.2.

3. Nos monumentos naturais, humidais protexidos, paisaxes protexidas, espazos naturais de interese local, espazos privados de interese natural, Zonas Especiais de Conservación e Zonas de Especial Protección para as Aves será necesario que na propia norma de declaración do espazo natural protexido se aprobe, polo menos, o correspondente plan de xestión. Non obstante o anterior, o instrumento de planificación destes espazos poderá ser o plan de ordenación dos recursos naturais cando así se decida motivadamente pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural

4. Cando se trate de espazos naturais de interese local ou espazos privados de interese natural, na propia norma de declaración do espazo natural protexido aprobaranse as súas normas de xestión e conservación.

Artigo 50. *Efectos*

1. Os plans de ordenación dos recursos naturais serán obrigatorios e executivos nas materias reguladas nesta lei, prevalecendo sobre calquera outro instrumento de ordenación territorial, urbanístico, dos recursos naturais ou física, incluso sobre os preexistentes, que deberán adaptarse a eles, e constituíndo as súas disposicións un límite para tales instrumentos de ordenación.

2. As previsións dos devanditos plans de ordenación dos recursos naturais serán determinantes para calquera outra actuación, plan ou programa sectorial. As actuacións, plans ou programas sectoriais tan só poderán contradicir ou non acoller o contido destes plans por razóns imperiosas de interese público de primeira orde que deberán ser acordadas polo Consello da Xunta de Galicia, cando corresponda ao ámbito competencial autonómico, e que deberán publicarse no Diario Oficial de Galicia.

3. Os concellos, no seu ámbito competencial, poderán propoñer excepcións para garantir a prestación dos servizos mínimos previstos no artigo 26 da Lei 7/1985, do 2 de abril, Reguladora das Bases do Réxime Local. Estas excepcións deberán estar suficientemente motivadas e someterse á aprobación da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

4. O disposto nos números anteriores será de aplicación, dentro do necesario respecto ás competencias estatais, aos restantes instrumentos de planificación previstos no artigo anterior.

Sección 2ª. Plans de ordenación dos recursos naturais

Artigo 51. Definición e ámbito

1. Os plans de ordenación dos recursos naturais son os instrumentos de planificación específicos para a delimitación, tipificación, integración en rede e determinación da súa relación co resto do territorio, dos sistemas que integran o patrimonio e os recursos naturais dun determinado ámbito espacial.

2. Estes plans de ordenación dos recursos naturais axustaranse aos criterios e normas xerais establecidas nas directrices para a ordenación dos recursos naturais aprobadas por real decreto conforme ao previsto no artigo 17.2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

3. Poderán integrarse nun mesmo plan de ordenación dos recursos naturais varios espazos naturais xa declarados ou susceptibles de ser declarados protexidos, cando existan elementos comúns que así o aconsellen.

4. Quedan excluídos, en todo caso, do ámbito de aplicación dun plan de ordenación dos recursos naturais os solos que teñan a condición de solos urbanos nun instrumento de planificación urbanística aprobado á data do inicio do seu procedemento de aprobación, agás que se xustifique expresamente a súa inclusión por necesidades concretas de conservación.

Artigo 52. *Contido*

Os plans de ordenación dos recursos naturais terán, como mínimo, o seguinte contido:

- a) Delimitación do ámbito territorial obxecto de ordenación, e descrición e interpretación das súas características físicas, xeolóxicas e biolóxicas.
- b) Inventario e definición do estado de conservación dos compoñentes do patrimonio natural e a biodiversidade, dos ecosistemas e as paisaxes no ámbito territorial do que se trate, formulando unha diagnose deste e unha previsión da súa evolución futura.
- c) Determinación dos obxectivos e dos criterios para a conservación, protección, restauración e uso sostible dos recursos naturais e, en particular, dos compoñentes da biodiversidade e xeodiversidade no ámbito territorial de aplicación do plan.
- d) Zonificación do territorio afectado, se procede.
- e) Determinación das limitacións xerais e específicas que respecto dos usos e actividades deban establecerse en función da conservación dos compoñentes do patrimonio natural e da biodiversidade.
- f) Aplicación, no seu caso, dalgún dos rexímenes de protección de espazos naturais.
- g) Establecemento dos criterios de referencia orientadores na formulación e execución das diversas políticas sectoriais que inciden no ámbito territorial de aplicación do plan, para que sexan compatibles cos obxectivos de conservación do patrimonio natural e a biodiversidade.
- h) Identificación de medidas para garantir a conectividade ecolóxica, establecendo ou restablecendo corredores con outros espazos naturais de singular relevancia para a biodiversidade.
- i) Memoria económica acerca dos custos e instrumentos financeiros previstos para a súa aplicación.
- l) Directrices e criterios para a redacción de plans reitores de uso e xestión que os desenvolvan para o caso de Parques e Reservas naturais.

Artigo 53. *Procedemento de aprobación*

1. A elaboración e tramitación dos plans de ordenación dos recursos naturais de competencia autonómica corresponde á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

2. O procedemento de aprobación iniciarase mediante acordo da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. O acordo de inicio do procedemento adoptarase previa proposta na que figure a delimitación territorial do ámbito obxecto de ordenación, a cal deberá ser incorporada ao expediente, unha vez iniciado este.
3. O documento de inicio do plan de ordenación dos recursos naturais que, como mínimo, incluíra a delimitación e a descrición do espazo, someterase ao trámite de participación pública nos termos previstos no artigo 16 da Lei 27/2006, do 18 de xullo.
4. Con carácter previo á súa aprobación, o borrador de plan de ordenación dos recursos naturais someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia ás persoas interesadas, información pública e consulta dos intereses sociais e institucionais afectados e das organizacións sen ánimo de lucro que persigan o logro dos obxectivos da Lei 42/2007, do 13 de decembro. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, aos concellos situados no ámbito territorial do plan, ao Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible e a calquera outra Administración afectada, informe que deberán emitir, salvo disposición en contrario, no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento, salvo que se acordase a suspensión do prazo para resolver nos termos previstos no artigo 22.1.d) da Lei 39/2015, do 1 de outubro.
5. A aprobación do plan de ordenación dos recursos naturais efectuarase mediante decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia a proposta da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.
6. O devandito plan deberá aprobarse dentro do prazo de dous anos a contar desde a data do acordo de inicio. Non obstante, cando existan razóns que o xustifiquen, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá acordar a ampliación deste prazo, sen que en ningún caso supere o prazo de tres anos.

Exceptúase desta previsión o suposto recollido no segundo parágrafo do artigo 38.2.

Artigo 54. *Vixencia, revisión e modificación dos plans de ordenación dos recursos naturais*

1. Os plans de ordenación dos recursos naturais terán unha vixencia indefinida, sen prexuízo da súa posible revisión conforme ao estado da ciencia e da técnica e da aplicación das medidas de seguimento que correspondan.
2. Se a revisión dá lugar a unha modificación substancial do plan de ordenación dos recursos naturais, este realizarase consonte ao procedemento previsto para a súa aprobación.

3. Pola súa parte, se a revisión dá lugar a unha modificación non substancial do plan de ordenación dos recursos naturais, esta realizarase por medio de orde da persoa titular da dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo de sometela aos trámites de información pública e audiencia á correspondente xunta reitora e ás persoas interesadas.

Sección 3ª. Plans reitores de uso e xestión

Artigo 55. Definición e ámbito

1. Os plans reitores de uso e xestión son os instrumentos de planificación da xestión dos parques naturais e das reservas naturais. A estes efectos, desenvolven as directrices e os criterios previstos no correspondente plan de ordenación dos recursos naturais, establecendo as directrices de actuación tanto da Administración como dos particulares no seu ámbito de aplicación para garantir a conservación, a protección e a mellora dos valores ambientais presentes neles e para fomentar a investigación e un uso público sostible.

2. O seu ámbito territorial de aplicación será o constituído polos límites do parque natural ou da reserva natural aos que se refira e pola súa zona periférica de protección, no caso de establecerse.

Artigo 56. Contido

Os plans reitores de uso e xestión terán, como mínimo, o seguinte contido:

- a) Análise e diagnose do medio.
- b) Zonificación do espazo consonte ao contido do plan de ordenación dos recursos naturais, con delimitación das áreas de diferentes usos.
- c) Obxectivos.
- d) Previsións de uso e aproveitamento.
- e) Normas xerais de xestión, coa inclusión, como mínimo, das relativas á vixencia e revisión do plan.

- f) Normas de regulación de usos e actividades, así como para a xestión, protección, conservación ou mellora dos recursos naturais e dos valores ambientais, cando resulte preciso completar ou desenvolver as contidas no plan de ordenación dos recursos naturais.
- g) Programación das actuacións para acadar os obxectivos do plan de ordenación dos recursos naturais a desenvolver no espazo natural, durante a vixencia do plan reitor de uso e xestión.
- h) Programa de seguimento.
- i) Identificación de medidas para garantir a conectividade ecolóxica, establecendo ou restablecendo corredores con outros espazos naturais de singular relevancia para a biodiversidade.
- l) Memoria económica acerca dos custos e instrumentos financeiros previstos para a súa aplicación.

Artigo 57. *Procedemento de aprobación*

1. A elaboración e tramitación do plan reitor de uso e xestión corresponde á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.
2. O procedemento de aprobación iníciase mediante acordo da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, no que se delimitará o ámbito territorial obxecto do plan.
3. O documento de inicio do plan reitor de uso e xestión que, como mínimo, incluírá a delimitación e a descrición do espazo, someterase ao trámite de participación pública nos termos previstos no artigo 16 da Lei 27/2006, do 18 de xullo.
4. O borrador do plan reitor de uso e xestión someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia ás persoas interesadas e á xunta reitora correspondente, e información pública. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, aos concellos situados no ámbito territorial do plan, ás Administracións competentes en materia urbanística, ao Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible e a calquera outra Administración afectada, informe que deberán emitir, salvo disposición en contrario, no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento, salvo que se acordase a suspensión do prazo para resolver nos termos previstos no artigo 22.1.d) da Lei 39/2015, do 1 de outubro.
5. A aprobación do plan reitor de uso e xestión efectuarase mediante decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia a proposta da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Artigo 58. *Vixencia, revisión e modificación dos plans reitores de uso e xestión*

1. Os plans reitores de uso e xestión fixarán o seu prazo de vixencia que, como mínimo, será de dez anos, debendo revisarse ao termo do prazo de vixencia establecido ou antes, se fose necesario conforme ao estado da ciencia e da técnica ou da aplicación das medidas de seguimento que correspondan.
2. Se a revisión dá lugar a unha modificación substancial do plan reitor de uso e xestión, este realizarase consonte ao procedemento previsto para a súa aprobación.
3. Pola súa parte, se a revisión dá lugar a unha modificación non substancial do plan reitor de uso e xestión, esta realizarase por medio de orde da persoa titular da dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo de sometela aos trámites de información pública e audiencia á correspondente xunta reitora e ás persoas interesadas.

Sección 4ª. Plans de xestión

Artigo 59. *Definición e ámbito*

1. Os plans de xestión son os instrumentos de planificación dos monumentos naturais, humidaís protexidos, paisaxes protexidas e espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, que establecerán o réxime de usos e actividades permisibles e as limitacións que se consideren necesarias para a conservación destes espazos, así como as medidas para a conservación de hábitats e especies.

Cando estes espazos naturais protexidos xa contaran cun plan de ordenación dos recursos naturais, consonte ao artigo 49.2, os plans de xestión desenvolverán as súas directrices e criterios.

2. Poderán integrarse nun mesmo plan de xestión varios espazos naturais cando existan elementos comúns que así o aconsellen.
3. Quedan excluídos, en todo caso, do ámbito de aplicación dun plan de xestión os solos que teñan a condición de solos urbanos nun instrumento de planificación urbanística aprobado á data do inicio do seu procedemento de aprobación, agás que se xustifique expresamente a súa inclusión por necesidades concretas de conservación.

Artigo 60. *Contido*

1. Os plans de xestión terán, como mínimo, o seguinte contido:

- a) Delimitación do seu ámbito de protección, que poderá ser descontinuo cando resulte necesario.
  - b) Identificación dos valores que deben protexerse, o seu estado de conservación e os posibles riscos que poidan afectar aos seus valores naturais.
  - c) Os obxectivos de conservación.
  - d) As normas de uso e aproveitamento do solo e dos recursos naturais, destinadas a protexer e conservar ou mellorar os valores ambientais.
  - e) As normas relativas ao uso público, así como ás actividades científicas ou educativas.
  - f) Programación das actuacións a desenvolver no espazo natural.
  - g) Programa de seguimento.
  - h) Identificación de medidas para garantir a conectividade ecolóxica, establecendo ou restablecendo corredores con outros espazos naturais de singular relevancia para a biodiversidade.
  - i) Os instrumentos financeiros precisos para cumprir os fins perseguidos coa declaración do espazo.
2. No caso dos plans de xestión que se elaboren en espazos que, consonte ao artigo 49.2 teñan aprobado un plan de ordenación dos recursos naturais, o contido dos plans de xestión referido no número anterior desenvolverá as directrices e criterios do respectivo plan de ordenación dos recursos naturais.

Artigo 61. *Procedemento de aprobación*

1. A tramitación do plan de xestión corresponde á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e a súa aprobación realizarase simultaneamente coa declaración do espazo natural protexido correspondente, consonte ao disposto nos artigos 40 e 41.
2. No caso de plans de xestión que desenvolvan un plan de ordenación dos recursos naturais, o procedemento para a súa aprobación será o mesmo que o previsto no artigo 57.

Artigo 62. *Vixencia, revisión e modificación dos plans de xestión*

1. Os plans de xestión terán unha vixencia indefinida, sen prexuízo da súa posible revisión conforme ao estado da ciencia e da técnica e da aplicación das medidas de seguimento que correspondan.
2. Se a revisión dá lugar a unha modificación substancial do plan de xestión, este realizarase consonte ao procedemento previsto para a súa aprobación.
3. Pola súa parte, se a revisión dá lugar a unha modificación non substancial do plan de xestión, esta realizarase por medio de orde da persoa titular da dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo de sometela aos trámites de información pública e audiencia ás persoas interesadas e a aqueles outros trámites previstos no artigo anterior que resulten necesarios, en función do alcance da modificación.

Sección 5ª. Normas de xestión e conservación

Artigo 63. Definición e ámbito

As normas de xestión e conservación son os instrumentos de planificación dos espazos naturais de interese local e dos espazos privados de interese natural, que establecerán o réxime de usos e actividades permisibles e as limitacións que se consideren necesarias para a conservación destes espazos.

Artigo 64. Contido

O contido das normas de xestión e conservación desenvolverase regulamentariamente tendo, en todo caso, o seguinte contido mínimo:

- a) Delimitación do seu ámbito de protección, que poderá ser descontinuo cando resulte necesario.
- b) Referencia á documentación acreditativa da titularidade dos terreos.
- c) Normativa urbanística aplicable ao solo no que se sitúe o espazo natural.
- d) Accesos e posibles gravames existentes sobre o espazo natural.
- e) Identificación dos valores que deben protexerse e dos posibles riscos que poidan afectar aos seus valores naturais.
- f) Usos, actividades e aproveitamentos do solo e dos recursos naturais existentes.
- g) Descrición socioeconómica da contorna.

h) Os obxectivos de conservación.

i) Referencia ás normas de competencia da Administración local que se vaian a aplicar nos Espazos Naturais de Interese Local.=

l) Programación das actuacións a desenvolver no espazo natural.

m) Necesidades orzamentarias para a xestión e fontes de financiación previstas.

n) Compromiso do promotor de asignar os recursos económicos necesarios para a xestión do espazo. No caso de espazos naturais de interese local, este compromiso deberá contar co acordo dos organismos promotores que serán as entidades locais correspondentes.

o) Programa de seguimento.

p) Identificación de medidas para garantir a conectividade ecolóxica, establecendo ou restablecendo corredores con outros espazos naturais de singular relevancia para a biodiversidade.

Artigo 65. *Procedemento de aprobación*

A tramitación e aprobación das normas de xestión e conservación corresponde á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e realizarase simultaneamente coa declaración do espazo natural protexido correspondente, consonte ao disposto nos artigos 40 e 41.

Artigo 66. *Vixencia, revisión e modificación das normas de xestión e conservación*

1. As normas de xestión e conservación terán unha vixencia indefinida, sen prexuízo da súa posible revisión conforme ao estado da ciencia e da técnica e da aplicación das medidas de seguimento que correspondan.

2. Se a revisión dá lugar a unha modificación substancial das normas de xestión, esta realizarase consonte ao procedemento previsto para a súa aprobación.

3. Pola súa parte, se a revisión dá lugar a unha modificación non substancial das normas de xestión, esta realizarase por medio de orde da Dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo de sometela aos trámites de información pública e audiencia ás persoas interesadas e a aqueles outros trámites previstos no artigo anterior que resulten necesarios, en función do alcance da modificación.

Sección 6ª. Zonificación dos espazos naturais protexidos

Artigo 67. Zonificación dos espazos naturais protexidos

Os instrumentos de planificación poderán prever unha zonificación do espazo natural protexido, entendida como a delimitación de diferentes áreas para as que se designarán limitacións xerais e específicas derivadas das necesidades de conservación do espazo e dos recursos naturais presentes nel.

Sección 7ª. Regulación de usos e actividades en espazos naturais protexidos

Artigo 68. Regulación de usos e actividades

Aos efectos desta lei, os correspondentes instrumentos de planificación dos espazos naturais protexidos clasificarán os posibles usos e actividades a desenvolver no correspondente espazo como permitidos, autorizables ou prohibidos, en función da súa incidencia sobre os valores que motivaron a súa declaración.

Artigo 69. Usos e actividades permitidos

1. Terán a consideración de usos e actividades permitidos, aqueles que resulten compatibles cos obxectivos da declaración do espazo natural protexido, podendo desenvolverse sen limitacións especiais, ben na totalidade do correspondente espazo natural protexido ou ben nas áreas onde a categoría de zonificación así o permita.
2. Con carácter xeral consideraranse usos e actividades permitidos aqueles de carácter tradicional que sexan compatibles coa protección do espazo natural por non causar afección apreciable.
3. Os usos e actividades permitidos non requirirán autorización específica da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, sen prexuízo de calquera outro título habilitante que resulte esixible.

Artigo 70. Usos e actividades autorizables

1. Terán a consideración de usos e actividades autorizables, aqueles sometidos a un réxime de intervención administrativa por razón da súa localización nun espazo natural protexido, co fin de evitar posibles efectos apreciables á conservación dos valores relevantes deste.
2. A estes efectos consideraranse usos e actividades autorizables todos aqueles que requiran:

a) Autorización expresa da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

b) Informe preceptivo e vinculante da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural en calquera procedemento de autorización sectorial que figuren como sometidos a informe preceptivo na súa propia normativa sectorial. No caso de procedementos de autorización regulados na normativa estatal, o informe da devandita consellería será vinculante se así se prevé na dita normativa estatal aplicable. Este informe determinará a existencia ou non de afección apreciable sobre os valores naturais que xustificaran a declaración do espazo protexido.

Artigo 71. *Usos e actividades prohibidos*

Clasificaranse no correspondente instrumento de planificación do espazo como usos ou actividades prohibidos, os susceptibles de causar prexuízo á integridade do lugar ou sobre o estado de conservación dos compoñentes clave para a biodiversidade e que, por conseguinte, resulte incompatible cos obxectivos de conservación do espazo.

CAPÍTULO V Xestión dos espazos naturais protexidos

Artigo 72. *Disposicións xerais*

1. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural será responsable da xestión dos espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos. A tal efecto poderá subscribir convenios ou acordos coas persoas propietarias ou titulares dun dereito de uso dos terreos ou con entidades de custodia do territorio.

2. Para a xestión dos parques naturais e das reservas naturais, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural designará unha persoa que ostentará a dirección do espazo. Correspóndelle a persoa que ostente a dirección, a xestión do espazo natural protexido e, en particular, a elaboración e proposta dos orzamentos e actuacións e a execución dos instrumentos de planificación correspondentes.

3. As microrreservas poderán dispor dunha persoa que ostente a súa dirección cando así o dispoña a norma de declaración do dito espazo.

4. A xestión dos espazos naturais de interese local e dos espazos privados de interese natural correspóndelle ás entidades locais e ao promotor da súa declaración respectivamente, sen prexuízo da posibilidade de subscribir acordos de xestión con entidades de custodia do territorio.

Artigo 73. *Xunta reitora*

1. Para colaborar na xestión dos espazos naturais protexidos e canalizar a participación das persoas propietarias ou titulares dun dereito de uso dos terreos e os intereses sociais e económicos afectados constituirase, para cada parque natural ou reserva natural, unha xunta reitora, órgano colexiado de carácter asesor e consultivo, adscrito á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. As microrreservas só disporán dunha xunta reitora cando así o dispoña a norma de declaración do dito espazo.

2. A composición da xunta reitora desenvolverase regulamentariamente e, como mínimo, incluírá á persoa titular da Presidencia e á persoa titular da Dirección do espazo natural protexido e contará, en todo caso, coa representación de:

- a) Os concellos onde se sitúa o espazo natural protexido.
- b) As persoas propietarias ou titulares dun dereito de uso dos terreos incluídos no espazo natural protexido.
- c) As persoas ou entidades que representen intereses ambientais, sociais, científicos, institucionais ou económicos relevantes implicados.

3. A presidencia exerceraa unha persoa de recoñecido prestixio que será nomeada pola persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, a proposta da persoa titular da dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural.

4. Na composición da Xunta reitora procurarase acadar unha presenza equilibrada de mulleres e homes.

Artigo 74. *Funcións da xunta reitora*

1. A xunta reitora colaborará na xestión dos espazos naturais protexidos a través da súa función asesora e consultiva e, en concreto, desenvolverá as seguintes funcións:

- a) A aprobación e modificación do seu regulamento de réxime interior.
- b) A emisión daqueles informes que lle sexan solicitados.
- c) A proposta de actuacións e iniciativas tendentes á consecución dos fins do espazo natural protexido, incluíndo os de difusión e información dos seus valores, así como os programas de formación e educación ambiental.

d) A colaboración na promoción e proxección exterior do espazo natural protexido e dos seus valores.

2. A xunta reitora dos parques naturais e reservas naturais deberá ser oída, con carácter previo, para a adopción das seguintes decisións:

a) A aprobación, modificación e revisión da normativa relativa ao espazo natural protexido e dos seus instrumentos de planificación.

b) A aprobación do orzamento de xestión do espazo natural protexido.

CAPÍTULO VI Outras figuras de protección de espazos

Sección 1ª. Áreas protexidas por instrumentos internacionais

Artigo 75. Áreas protexidas por instrumentos internacionais

Terán a consideración de áreas protexidas por instrumentos internacionais todos aqueles espazos naturais que sexan formalmente designados consonte ao disposto nos Convenios e Acordos internacionais dos que sexa parte España e, en particular os seguintes:

a) Os humidais de Importancia Internacional, do Convenio relativo aos Humidais de Importancia Internacional especialmente como Hábitat de Aves Acuáticas.

b) Os sitios naturais da Lista do Patrimonio Mundial, da Convención sobre a Protección do Patrimonio Mundial, Cultural e Natural.

c) As áreas protexidas, do Convenio para a protección do medio ambiente mariño do Atlántico do nordeste.

d) Os Xeoparques, declarados pola UNESCO.

e) As Reservas da Biosfera, declaradas pola UNESCO.

f) As Reservas bioxenéticas do Consello de Europa.

Sección 2ª. Humidais de importancia internacional

Artigo 76. *Humidais de importancia internacional*

1. Poderanse propoñer para a inclusión de humidais de importancia internacional, os humidais situados no ámbito competencial da Comunidade Autónoma de Galicia que cumpran cos criterios establecidos en cumprimento do Convenio relativo a humidais de importancia internacional, especialmente como hábitat de aves acuáticas.

A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural será a competente para a realización dos trámites de competencia autonómica relacionados coa proposta de inclusión.

2. A devandita consellería deberá someter a proposta de inclusión ao trámite de información pública, xunto coa información básica e un plano do perímetro abarcado pola mesma.

3. Esta inclusión como humidal de importancia internacional conlevará a súa consideración como humidal protexido cos efectos inherentes á súa declaración, debendo o órgano con competencias en materia de conservación do patrimonio natural iniciar o procedemento para a súa declaración como humidal protexido. Mentres non se acorde a súa declaración poderá establecerse un réxime de protección preventivo do espazo.

Sección 3ª. Xeoparques

Artigo 77. *Xeoparques*

No ámbito territorial de Galicia, poderán propoñerse, para a súa declaración como Xeoparques, as zonas que cumpran cos estándares establecidos pola UNESCO.

Artigo 78. *Procedemento de elaboración dunha proposta de declaración de Xeoparque*

1. A elaboración dunha proposta de declaración dunha zona como Xeoparque poderá iniciarse ben pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, ben por outras Administracións ou ben por aquelas entidades que, de acordo coa normativa aplicable, poidan efectuar tal proposta.

2. As Administracións que promovan a declaración deberán someter a proposta de declaración aos trámites de información pública e de consulta ás Administracións afectadas.

3. A proposta de declaración de Xeoparque que non sexa iniciada pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, para ser remitida á Comisión Nacional Española de Cooperación coa UNESCO, deberá contar cunha carta de apoio desta consellería, na forma que se determine pola dita comisión.

4. A proposta de declaración de Xeoparque promovida pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural será aprobada mediante acordo do Consello da Xunta de Galicia.

5. A proposta de declaración de Xeoparque remitirase, previa aprobación no suposto previsto no número anterior, á Comisión Nacional Española de Cooperación coa UNESCO aos efectos oportunos.

As entidades promotoras estarán obrigadas a comunicar esta remisión á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

6. Cada Xeoparque constituirá un órgano de xestión no que estarán representados todos os actores sociais do espazo e que terá, entre outras funcións, a consistente na emisión de informes, como mínimo cada catro anos, sobre a situación do espazo.

Sección 4ª. Reservas da Biosfera

Artigo 79. Reservas da Biosfera en Galicia

1. No ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia poderán declararse Reservas da Biosfera entendendo por tales as zonas de ecosistemas terrestres ou costeiros/mariños, ou unha combinación destes, recoñecidas no plano internacional como tales no marco do Programa sobre o Home a Biosfera (MaB) da UNESCO, de acordo co disposto no Marco Estatutario da Rede Mundial de Reservas da Biosfera.

2. Conforme ao previsto no artigo 3 do Marco Estatutario da Rede Mundial de Reservas da Biosfera, as Reservas da Biosfera procurarán ser lugares de excelencia para o ensaio e a demostración de métodos de conservación e desenvolvemento sostible a nivel autonómico, combinando as seguintes funcións:

a) Función de conservación para contribuír á conservación das paisaxes, os ecosistemas, as especies e a variación xenética.

b) Función de desenvolvemento para fomentar un desenvolvemento económico e humano sostible dende os puntos de vista sociocultural e ecolóxico.

c) Función de apoio loxístico para prestar apoio a proxectos de demostración, de educación e capacitación sobre o medio ambiente e de investigación e observación permanente en relación con cuestións locais, rexionais, nacionais e mundiais de conservación e desenvolvemento sostible.

3. A Rede de Reservas da Biosfera de Galicia inclúe todos os espazos declarados Reserva da Biosfera pola UNESCO, situados no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 80. Criterios para a elaboración dunha proposta de declaración dunha Reserva da Biosfera

De acordo co artigo 70 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, a proposta de declaración dunha Reserva da Biosfera en Galicia unicamente poderá referirse a unha zona que cumpra as directrices e normas aplicables da UNESCO e que conte, como mínimo, con:

a) Unha ordenación espacial integrada por:

1º Unha ou varias zonas núcleo da Reserva que sexan espazos naturais protexidos, cos obxectivos básicos de preservar a diversidade biolóxica e os ecosistemas, que deberán contar co adecuado planeamento de ordenación, uso e xestión que potencie basicamente os devanditos obxectivos.

2º Unha ou varias zonas de protección das zonas núcleo, que permitan a integración da conservación básica da zona núcleo co desenvolvemento ambientalmente sostible na zona de protección a través do correspondente planeamento de ordenación, uso e xestión, específico ou integrado no planeamento das respectivas zonas núcleo.

3º Unha ou varias zonas de transición entre a Reserva e o resto do espazo, que permitan incentivar o desenvolvemento socioeconómico para a mellora do benestar da poboación, aproveitando os potenciais recursos específicos da Reserva de maneira sostible, respectando os obxectivos desta e do Programa MaB.

b) Unhas estratexias específicas de evolución cara os obxectivos sinalados, co seu correspondente programa de actuación e un sistema de indicadores adaptado ao establecido polo Comité MaB Español, que permita valorar o grao de cumprimento dos obxectivos do Programa MaB.

c) Un órgano de xestión responsable do desenvolvemento das estratexias, liñas de acción e programas e outro de participación pública, no que estean representados todos os actores sociais da reserva.

Artigo 81. Procedemento de elaboración dunha proposta de declaración dunha Reserva da Biosfera

1. A elaboración dunha proposta de declaración dunha zona como Reserva da Biosfera poderá iniciarse ben pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural,

de oficio ou a proposta de entidades que teñan entre os seus fins a preservación do patrimonio natural ou a biodiversidade ou ben por outras.

2. A proposta someterase aos trámites de información pública e de consulta ás Administracións afectadas.

3. As propostas de declaración da Reserva da Biosfera que non sexan iniciadas pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural deberán contar coa carta de apoio da devandita consellería.

4. As propostas de declaración das Reservas da Biosfera promovidas pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural serán aprobadas mediante acordo do Consello da Xunta de Galicia.

5. A proposta de declaración da Reserva da Biosfera remitirase, previa aprobación no suposto previsto no número anterior, ao Comité MaB español aos efectos oportunos. As Administracións promotoras distintas da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural estarán obrigadas a comunicar a esta a remisión da proposta ao Comité MaB español.

Artigo 82. *Xestión das Reservas da Biosfera*

A xestión das Reservas da Biosfera corresponderá ao órgano de xestión sinalado no artigo 80 c), sen prexuízo da posibilidade de establecer mecanismos de cooperación con outras Administracións e institucións públicas ou privadas e da posibilidade de subscribir convenios ou acordos de xestión coas persoas propietarias e usuarias do territorio ou con entidades de custodia do territorio.

Artigo 83. *Revisión das Reservas da Biosfera*

1. A situación de cada Reserva da Biosfera revisarase, polo menos, cada dez anos para avaliar o cumprimento dos criterios determinantes da súa declaración, consonte ao artigo 9 do Marco Estatutario da Rede Mundial de Reservas da Biosfera.

2. A revisión realizarase consonte ao disposto no artigo 69 da Lei 42/2007, do 13 de decembro e na súa normativa de desenvolvemento.

CAPÍTULO VII

Plans, programas e proxectos que se desenvolvan en espazos naturais protexidos

Artigo 84. *Avaliación de plans, programas e proxectos que poidan afectar a espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia*

1. Os órganos substantivos e ambientais competentes, no marco dos procedementos previstos na normativa de avaliación ambiental, adoptarán as medidas necesarias para evitar o deterioro, a contaminación e a fragmentación dos hábitats e as perturbacións que afecten ás especies fóra da Rede Natura 2000, na medida en que estes fenómenos teñan un efecto apreciable sobre o estado de conservación dos devanditos hábitats e especies.
2. Calquera plan, programa ou proxecto que, sen ter relación directa coa xestión do lugar ou sen ser necesario para a mesma, poida afectar de forma apreciable ás especies ou hábitats dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, xa sexa individualmente ou en combinación con outros plans, programas ou proxectos, someteranse a unha adecuada avaliación das súas repercusións no espazo, que se realizará de acordo coas normas que sexan de aplicación, conforme ao establecido na lexislación básica estatal e nas normas adicionais de protección ditadas pola Comunidade Autónoma de Galicia, tendo en conta os obxectivos de conservación do devandito espazo.

Para acreditar que un plan, programa ou proxecto ten relación directa coa xestión dun espazo protexido Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia ou é necesario para a súa xestión, o promotor poderá sinalar o correspondente apartado do plan de xestión no que conste a antedita circunstancia, ou ben solicitar informe ao órgano competente para a xestión do devandito espazo.

Así mesmo, para acreditar que un plan, programa ou proxecto non é susceptible de causar efectos apreciables sobre un espazo protexido Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, o promotor poderá sinalar o correspondente apartado do plan de xestión no que conste expresamente, como actividade permitida, o obxecto do devandito plan, programa ou proxecto, ou ben solicitar informe ao órgano competente para a xestión dese espazo.

Nos supostos previstos nos dous parágrafos anteriores, non será necesario someter o plan, programa ou proxecto a avaliación ambiental.

3. Á vista das conclusións da avaliación das repercusións no espazo e supeditado ao disposto no número 4 deste artigo, os órganos competentes para aprobar ou autorizar os plans, programas ou proxectos soamente poderán manifestar a súa conformidade cos mesmos tras

asegurarse de que non causarán prexuízo á integridade do espazo en cuestión e, se procede, tras sometelo a información pública.

4. Se, a pesar das conclusións negativas da avaliación das repercusións sobre o lugar e a falta de solucións alternativas, debéra realizarse o plan, programa ou proxecto por razóns imperiosas de interese público de primeira orde, incluídas razóns de índole social ou económica, as Administracións públicas competentes tomarán cantas medidas compensatorias sexan necesarias para garantir que a coherencia global da Rede Natura 2000 quede protexida.

A concorrencia de razóns imperiosas de interese público de primeira orde só poderá declararse para cada suposto concreto:

- a) Mediante unha lei.
- b) Mediante acordo do Consello de Ministros, cando se trate de plans, programas ou proxectos que deban ser aprobados ou autorizados pola Administración Xeral do Estado, ou mediante acordo do Consello da Xunta de Galicia, cando se trate de plans, programas ou proxectos que deban ser aprobados ou autorizados pola Administración autonómica. O devandito acordo deberá ser motivado e público.

A adopción das medidas compensatorias levarase a cabo, no seu caso, durante o procedemento de avaliación ambiental de plans e programas e de avaliación de impacto ambiental de proxectos, consonte ao disposto na normativa aplicable. As devanditas medidas aplicaranse na fase de planificación e execución que determine a avaliación ambiental.

As medidas compensatorias adoptadas remitiranse, pola canle correspondente, á Comisión Europea.

5. No caso de que o lugar considerado albergue un tipo de hábitat natural e/ou unha especie prioritaria, sinalados como tales nos anexos I e II da Lei 42/2007, do 13 de decembro, unicamente se poderán alegar as seguintes consideracións:

- a) As relacionadas coa saúde humana e a seguridade pública.
- b) As relativas a consecuencias positivas de primordial importancia para o medio ambiente.
- c) Outras razóns imperiosas de interese público de primeira orde, previa consulta á Comisión Europea

6. Dende o momento de declaración dunha ZEPA, esta quedará sometida ao disposto nos números 2, 3 e 4 deste artigo.

Artigo 85. *Autorización de proxectos que se desenvolvan na Rede galega de espazos protexidos*

1. Calquera proxecto que, sen ter relación directa coa xestión do lugar ou sen ser necesario para a mesma, pretenda desenvolverse na Rede galega de espazos protexidos, requirirá dun informe preceptivo e vinculante a emitir pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, que determine se existe ou non afección apreciable aos valores naturais que xustificaron a súa declaración. No caso de procedementos de autorizacións regulados na normativa estatal, o informe da consellería será vinculante se así se prevé na dita normativa estatal aplicable.

2. De non preverse unha afección apreciable no informe anterior, o proxecto requirirá de autorización administrativa que outorgarase pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, sen prexuízo das autorizacións que poidan corresponder a outras administracións ou a outros órganos da Administración autonómica. Quedan exceptuados de autorización todos aqueles proxectos que en dito informe se determine que teñen relación directa coa xestión do lugar ou sexan necesarios para a mesma.

3. De preverse unha afección apreciable no informe recollido no número 1 deste artigo, o proxecto someterase a unha adecuada avaliación das súas repercusións no lugar, consonte o disposto para a Rede Natura 2000 na normativa vixente en materia de avaliación ambiental. Os proxectos sometidos a unha adecuada avaliación das súas repercusións que contén co informe do órgano competente en materia de conservación do patrimonio natural, non necesitan de autorización.

CAPÍTULO VIII

Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas

Artigo 86. *Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas*

1. Para garantir a conectividade ecolóxica e a restauración do territorio galego, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural elaborará no prazo máximo de tres anos a contar dende a aprobación da Estratexia estatal ao respecto, unha Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas, previa consulta ás consellerías afectadas.

2. Ademais da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, participarán na elaboración desta Estratexia, polo menos, os órganos da Administración xeral

da Comunidade Autónoma de Galicia ou entidades instrumentais do sector público autonómico con competencias nas seguintes materias: forestal, agrícola, infraestruturas, augas e ordenación do territorio.

3. A Estratexia galega aprobarase no prazo máximo de tres anos, a contar desde a aprobación da Estratexia estatal ao respecto, por orde da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e publicarase no Diario Oficial de Galicia.

4. A Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas incluírá, polo menos, os obxectivos contidos na estratexia estatal na materia.

Artigo 87. *Coherencia e conectividade ecolóxica*

1. Para mellorar a coherencia e a conectividade ecolóxica do territorio, a Administración autonómica fomentará na súa planificación ambiental a conservación de corredores ecolóxicos e a xestión daqueles elementos da paisaxe e áreas territoriais que resulten esenciais ou revistan primordial importancia para a migración, a distribución xeográfica e o intercambio xenético entre poboacións de especies de fauna e flora silvestres, tendo en conta os impactos futuros do cambio climático.

2. A Administración autonómica outorgará un papel prioritario aos cursos fluviais, ás vías pecuarias, ás áreas de montaña e a outros elementos do territorio, lineais e continuos ou que actúan como puntos de enlace, con independencia de que teñan a condición de espazos naturais protexidos.

3. A Administración autonómica procurará establecer mecanismos de colaboración con outras Administracións xestoras de espazos contiguos así como, no marco das súas competencias e respectando a competencia estatal en materia de relacións internacionais, con órganos, organismos públicos ou entes doutros Estados, para facilitar a conectividade e a coherencia na xestión.

TÍTULO III Conservación da biodiversidade

CAPÍTULO I Conservación de especies

Sección 1ª. Disposicións xerais

Artigo 88. *Garantía de conservación de especies*

1. A Administración autonómica adoptará, no seu ámbito competencial, as medidas necesarias para garantir a conservación, protección e recuperación da biodiversidade que vive en estado silvestre en Galicia, atendendo preferentemente á preservación dos seus hábitats, con especial atención ás especies autóctonas e aos seus hábitats e establecendo réximes específicos de protección para aquelas especies silvestres cuxa situación así o requira.

Igualmente, deberá adoptar as medidas pertinentes para que a recollida na natureza de espécimes das especies de fauna e flora silvestres de interese comunitario, que se enumeran no anexo VI da Lei 42/2007, do 13 de decembro, así como a xestión da súa explotación, sexa compatible co mantemento das mesmas nun estado de conservación favorable.

2. Outorgaráselles preferencia ás medidas de conservación das especies autóctonas nos seus hábitats naturais, dándolle prioridade á conservación das especies ameazadas, ás endémicas, ás especies de fauna e flora silvestres recollidas nos anexos IV, V e VI da Lei 42/2007, do 13 de decembro, e a aquelas outras cuxa área de distribución sexa moi limitada ou a súa poboación moi escasa, así como ás migratorias. Cando fose necesario, considerarase a adopción de medidas adicionais de conservación fóra dos devanditos hábitats.

3. A Administración autonómica velará nas súas actuacións, polo mantemento da conectividade ecolóxica.

4. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural adoptará, no marco das súas competencias, as medidas recollidas na lexislación básica estatal no relativo á introdución no medio natural de especies ou subespecies alóctonas susceptibles de competir coas especies silvestres autóctonas, alterar as súas características xenéticas ou os equilibrios ecolóxicos.

5. Queda prohibida a solta non autorizada de exemplares de especies alóctonas e autóctonas de fauna, ou de animais domésticos, no medio natural.

Sección 2ª. Réxime de protección xeral

Artigo 89. *Réxime de protección xeral. Prohibicións*

1. Queda prohibido dar morte, danar, molestar ou inquietar intencionadamente ás especies silvestres animais, sexa cal fose o método empregado ou a fase do seu ciclo biolóxico.

Nesta prohibición inclúese a súa retención e captura en vivo, a destrución, dano, recolección e retención dos seus niños, das súas crías ou dos seus ovos, estes últimos aínda estando baleiros.

2. Queda igualmente prohibido posuír, transportar, traficar e comerciar con exemplares vivos ou mortos ou cos restos de animais silvestres.

3. Para as especies silvestres animais non comprendidas nalgunha das categorías definidas nos artigos 56 e 58 da Lei 42/2007, do 13 de decembro e nos artigos 90 e 91, estas prohibicións non se aplicarán nos supostos con regulación específica, en especial na lexislación de montes, caza, agricultura, sanidade e saúde públicas, pesca continental e pesca marítima, marisqueo e acuicultura, taxidermia ou nos supostos regulados pola Administración Xeral do Estado, no seu ámbito competencial, para a súa explotación, de maneira compatible coa conservación desas especies.

Sección 3ª. Especies en réxime de protección especial

Artigo 90. *Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia*

1. Créase o Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, que terá a natureza de rexistro público de carácter administrativo dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. Este Listado incluírá as especies, subespecies e poboacións de competencia autonómica conforme ao previsto no artigo 4, que sexan merecedoras dunha atención e protección particular en función do seu valor científico, ecolóxico, cultural, pola súa singularidade, rareza ou grao de ameaza, así como aquelas que figuren como protexidas nos anexos das Directivas e nos convenios internacionais ratificados por España.

2. O contido do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia desenvolverase regulamentariamente.

3. A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación que se atope dentro do ámbito de competencias da comunidade autónoma galega establecido no artigo 4, no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial previsto no artigo 56.1 da Lei 42/2007, do

13 de decembro, levará consigo a súa inclusión de oficio no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia.

Artigo 91. *Catálogo galego de especies ameazadas*

1. No seo do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, inclúese o Catálogo galego de especies ameazadas, que se configura como unha sección do devandito Listado. O contido deste catálogo desenvolverase regulamentariamente.

2. O Catálogo galego de especies ameazadas incluirá, cando exista información técnica ou científica que así o aconselle, as especies, subespecies ou poboacións de competencia autonómica conforme ao previsto no artigo 4 que, atopándose ameazadas, requiran medidas de protección específicas. Estas especies ameazadas clasificaranse nalgunha das seguintes categorías:

a) En perigo de extinción: incluíranse nesta categoría aqueles taxóns ou poboacións, cuxa supervivencia é pouco probable se persisten os factores causais da súa actual situación.

Dentro desta categoría procede declarar unha especie en perigo crítico de extinción cando do seguimento ou avaliación do seu estado de conservación resultara que existe un risco inminente de extinción.

b) Vulnerable: incluíranse nesta categoría aqueles taxóns ou poboacións que corran o risco de pasar á categoría anterior nun futuro inmediato se os factores adversos que actúan sobre eles non son corrixidos.

3. A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación de competencia autonómica conforme ao previsto no artigo 4, no Catálogo Español de Especies Ameazadas ao que se refire o artigo 58 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, suporá a súa inclusión de oficio no Catálogo Galego de Especies Ameazadas, na mesma categoría ou na categoría superior á que tiveran no primeiro.

4. Decláranse de utilidade pública e interese social aos efectos do previsto na lexislación sobre expropiación forzosa, as obras necesarias para a conservación de especies catalogadas, especialmente as que teñan carácter de emerxencia e urxencia, segundo os casos.

Artigo 92. Procedemento de inclusión, cambio de categoría ou exclusión do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia

1. A inclusión, cambio de categoría ou exclusión dunha especie, subespecie ou poboación no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia realizarase mediante orde da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

2. O procedemento poderá iniciarse de oficio ou a solicitude de persoa interesada, cando exista información científica ou técnica que o xustifique. A dita información deberá recollese nunha memoria técnica xustificativa que, no caso de inicio do procedemento a solicitude de persoa interesada, deberá estar elaborada por esta e achegarse xunto coa solicitude de iniciación.

3. Na iniciación do procedemento, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá adoptar as medidas preventivas que, no seu caso, estime precisas para a protección da especie, subespecie ou poboación de que se trate. Estas medidas preventivas quedarán sen efecto, en todo caso, no prazo máximo de seis meses dende a súa adopción.

4. Este procedemento someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia ás persoas interesadas e información pública. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, a calquera outra Administración afectada e ao Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible, informe que deberán emitir, salvo disposición en contrario no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento, salvo que se acordase a suspensión do prazo para resolver nos termos previstos no artigo 22.1.d) da Lei 39/2015, do 1 de outubro.

5. O prazo máximo de resolución deste procedemento será de seis meses a contar desde a data do acordo de inicio ou, no caso de iniciación a solicitude de persoa interesada, desde a data na que a solicitude tivese entrada no rexistro do órgano competente para a súa tramitación, tendo o silencio administrativo efectos desestimatorios da solicitude, no caso de que o procedemento se iniciara a solicitude de persoa interesada.

6. A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación no Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial de Galicia poderá conlevar o establecemento dun réxime preventivo mediante orde da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Artigo 93. *Efectos da inclusión no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia*

A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia comporta as seguintes prohibicións xenéricas:

- a) Tratándose de plantas, fungos ou algas, a de recollelas, cortalas, mutilalas, arrancalas ou destruílas intencionadamente na natureza, así como a colleita das súas sementes, pole ou esporas e, no caso de especies ameazadas, tamén a destrución do seu hábitat.
- b) Tratándose de animais, incluídas as súas larvas, crías ou ovos, a de calquera actuación feita co propósito de darlles morte, capturalos, perseguilos ou molestalos, así como a destrución ou deterioro dos seus niños, camas ou turbeiras e áreas de reprodución, invernada ou repouso e, no caso de especies ameazadas, tamén a destrución do seu hábitat.
- c) En ámbolos casos, a de posuír, naturalizar, transportar, vender, comerciar ou intercambiar, ofertar con fins de venda ou intercambio, importar ou exportar exemplares vivos ou mortos, así como os seus propágulos ou restos, salvo nos casos nos que estas actividades, dunha forma controlada pola Administración, poidan resultar claramente beneficiosas para a súa conservación, nos casos que se determinen polas normas regulamentarias de aplicación.

Estas prohibicións aplicaranse a todas as fases do ciclo biolóxico destas especies, subespecies ou poboacións.

Artigo 94. *Medidas de seguimento*

1. Ademais das obrigas en materia de seguimento previstas na normativa básica estatal, as especies, subespecies ou poboacións incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia e que non estean incluídas no Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial previsto no artigo 56.1 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, serán obxecto dun seguimento específico coa finalidade de realizar unha avaliación periódica do seu estado de conservación cada seis anos.

2. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, no seu ámbito competencial, realizará un seguimento da información dispoñible sobre capturas ou mortes accidentais e, sobre a base desta información, adoptará as medidas necesarias para que estas non teñan repercusións negativas importantes nas especies incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia e se minimicen no futuro.

Artigo 95. *Efectos da inclusión no Catálogo galego de especies ameazadas*

1. Ademais dos efectos previstos no artigo 93, a inclusión dunha especie, subespecie ou poboación no Catálogo galego de especies ameazadas, terá os seguintes efectos:

a) A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación na categoría de “en perigo de extinción” conlevará, nun prazo máximo de tres anos, a adopción dun plan de recuperación, que incluíra as medidas máis axeitadas para restablecer as poboacións naturais a un estado que limite o seu risco de extinción.

b) A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación na categoría de “vulnerable” conlevará a adopción, nun prazo máximo de cinco anos, dun plan de conservación que incluíra as medidas máis axeitadas para preservar, manter e restablecer as poboacións naturais facéndoas viables.

2. Os plans de recuperación e conservación, fixarán medidas de conservación e instrumentos de xestión, específicos ou integrados noutros plans, que eviten as afeccións negativas para as especies.

3. Para aquelas especies, subespecies ou poboacións que comparten os mesmos problemas de conservación, hábitats ou ámbitos xeográficos similares, poderán elaborarse plans que comprendan varias especies, subespecies ou poboacións simultaneamente, denominándose neste caso, plans integrais.

4. Os plans de recuperación ou conservación ou os plans integrais das especies, subespecies ou poboacións que vivan exclusivamente ou en alta proporción nalgún dos espazos naturais protexidos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos ou en áreas protexidas por instrumentos internacionais, poderán integrarse nos seus correspondentes instrumentos de planificación.

5. A realización ou execución de calquera plan, programa ou proxecto que poida afectar de forma apreciable a especies incluídas nos anexos II ou IV da Lei 42/2007, do 13 de decembro, que foran catalogadas, no ámbito estatal ou autonómico, como en perigo de extinción, unicamente se poderán levar a cabo cando, en ausencia doutras alternativas, concorran causas relacionadas coa saúde humana e a seguridade pública, as relativas a consecuencias positivas de primordial importancia para o medio ambiente ou outras razóns imperiosas de interese público de primeira orde. A xustificación do plan, programa ou proxecto e a adopción das correspondentes medidas compensatorias levarase a cabo conforme ao previsto no artigo 84.3, salvo polo que se refire á remisión das medidas compensatorias á Comisión Europea.

Artigo 96. *Procedemento de aprobación do plan de recuperación e do plan de conservación*

1. A elaboración e tramitación do plan de recuperación ou do plan de conservación corresponde á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.
2. O procedemento de aprobación do plan de recuperación ou do plan de conservación iníciase mediante acordo da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.
3. O acordo de inicio do plan de recuperación ou do plan de conservación someterase ao trámite de participación pública nos termos previstos no artigo 16 da Lei 27/2006, do 18 de xullo.
4. Con carácter previo á súa aprobación, o borrador do plan someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia ás persoas interesadas e información pública. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, aos concellos situados no ámbito territorial do plan, a calquera outra Administración afectada e ao Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible, informe que deberán emitir, salvo disposición en contrario, no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento, salvo que se acordase a suspensión do prazo para resolver nos termos previstos no artigo 22.1.d) da Lei 39/2015, do 1 de outubro.
5. O plan de recuperación e o plan de conservación das especies ameazadas aprobarase mediante orde da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Artigo 97. Vixencia e revisión do plan de recuperación e do plan de conservación

1. Os plans de recuperación e conservación terán unha vixencia indefinida, sen prexuízo da súa posible revisión conforme á problemática e características da especie en cuestión.
2. A revisión destes plans realizarase consonte ao procedemento previsto no artigo anterior para a súa aprobación.

Artigo 98. Contido dos plans de recuperación e conservación

Os plans de recuperación e de conservación de especies ameazadas deberán incluír, polo menos, o seguinte contido:

- a) Unha diagnose do estado de conservación da especie, subespecie ou poboación, e do seu hábitat.
- b) A finalidade e os obxectivos específicos mensurables para a conservación ou recuperación da especie, subespecie ou poboación.

- c) A delimitación do ámbito espacial de aplicación coa zonificación do territorio que proceda, considerando no seu caso: áreas críticas para unha especie, áreas de presenza e áreas de potencial reintrodución ou expansión.
- d) A normativa necesaria para acadar os obxectivos establecidos.
- e) Un programa de actuacións para a conservación ou recuperación das poboacións ou do seu hábitat.
- f) Medidas para o seguimento das poboacións e da eficacia do plan.
- g) Memoria económica para o desenvolvemento do plan.

Sección 4ª. Excepcións ás prohibicións e réxime de autorizacións

Artigo 99. Excepcións ás prohibicións

1. As prohibicións recollidas nos artigos 89 e 93 poderán quedar sen efecto, previa autorización administrativa da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, no seu ámbito competencial, se non existira outra solución satisfactoria e sen que isto supoña causar un prexuízo ao mantemento nun estado de conservación favorable das especies, subespecies ou poboacións de que se trate, na súa área de distribución natural, cando concorra algunha das seguintes circunstancias:

- a) Se da súa aplicación se derivasen efectos prexudiciais para a saúde e seguridade das persoas.
- b) Para prever prexuízos importantes aos cultivos, ao gando, aos bosques, á pesca e á calidade das augas. Salvo no caso das aves, tamén se poderá aplicar esta excepción no caso de prexuízo a outras formas de propiedade.
- c) Por razóns imperiosas de interese público de primeira orde, incluídas as de carácter socioeconómico e consecuencias beneficiosas de importancia primordial para o medio ambiente. Esta excepción non será de aplicación no caso das aves.
- d) Cando sexa necesario por razón de investigación, educación, repoboación ou reintrodución, ou cando se precise para a cría en catividade orientada aos devanditos fins. Nestes casos estarase ao disposto no Real Decreto 53/2013, do 1 de febreiro, polo que se establecen as normas básicas aplicables para a protección dos animais utilizados en experimentación e outros fins científicos.
- e) No caso das aves, para prever accidentes en relación coa seguridade aérea.

f) Para permitir, en condicións estritamente controladas e mediante métodos selectivos, a captura, retención ou calquera outra explotación prudente de determinadas especies non incluídas no Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial ou no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, en pequenas cantidades e coas limitacións precisas para garantir a súa conservación. Nestes casos estarase ao disposto no número 4 do artigo 61 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

g) Para protexer a flora e a fauna silvestres e os hábitats naturais.

2. Nos supostos de aplicación do último inciso do número 1 letra b) e do número 1 letra c), a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural especificará as medidas mediante as cales quedará garantido o principio de non perda neta de biodiversidade, previsto no artigo 2 c), xa sexa mediante a figura dos bancos de conservación, xa sexa mediante a adopción doutros instrumentos.

3. As autorizacións para a captura en vivo de exemplares establecerán entre o seu condicionado, que os métodos de captura ou marcaxe adopten a alternativa con menor probabilidade de producir lesións ou provocar mortalidade dos exemplares capturados.

4. O outorgamento de autorizacións para a práctica da marcaxe de exemplares de fauna silvestre, en especial a través do anelamento científico, quedará supeditada a que a persoa solicitante acredite a súa aptitude para o desenvolvemento da actividade sobre unha base mínima de coñecementos comúns que se establezan pola Confederación Sectorial de Medio Ambiente, coa colaboración das entidades e sociedades científicas relacionadas coa marcaxe.

Artigo 100. *Disposicións específicas en relación coas especies incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia*

1. Quedan sometidas a autorización da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, os seguintes supostos particulares:

a) A realización de calquera actuación que poida supoñer afección aos exemplares de especies incluídas no Catálogo Galego de Especies Ameazadas e, en todo caso, a súa cría ou cultivo.

b) As labores silvícolas e fitosanitarias que precisen as especies de flora incluídas no Catálogo Galego de Especies Ameazadas.

c) A exhibición pública con fins científicos ou educativos de exemplares naturalizados de especies incluídas no Catálogo Galego de Especies Ameazadas.

2. No caso do outorgamento da autorización de tenza de especies de fauna silvestre sometidas a réxime de protección especial requirirase que se acredite que a orixe dos exemplares cumpre cos requisitos esixidos pola normativa aplicable.

Así mesmo, os exemplares de especies en réxime de protección especial de fauna silvestre, mantidos en cativeiro, deberán ser marcados individualmente de acordo co sistema que determine a autoridade competente. Poderá requirirse a realización das análises complementarias necesarias para o recoñecemento futuro do exemplar ou asegurar a súa orixe.

Artigo 101. *Autorizacións*

1. O prazo máximo do que dispón a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural para resolver e notificar a resolución das solicitudes de autorización previstas nos artigos 99.1 e 100.1, será de tres meses a contar desde a entrada da solicitude no rexistro do órgano competente para a súa tramitación. De non resolverse e notificarse a resolución no prazo sinalado, as persoas interesadas poderán entender desestimadas as súas solicitudes por silencio administrativo.

2. Nos casos previstos nas letras a), b), e) e f) do número 1 do artigo 99, cando se formulen solicitudes de autorización que garden identidade substancial ou íntima conexión, poderán tramitarse e resolverse conxuntamente nunha única resolución, na que se recollan as condicións e os medios a empregar.

3. As autorizacións ás que se refire este artigo serán públicas, motivadas e especificarán, polo menos, o seguinte:

a) O obxectivo e a xustificación da acción.

b) As especies ás que se refira.

c) Os medios, as instalacións, os sistemas ou métodos a empregar e os seus límites, así como as razóns e o persoal cualificado para o seu emprego.

d) A natureza e condicións de risco, as circunstancias de tempo e lugar e, se procede, as solucións alternativas non adoptadas e os datos científicos empregados.

e) As medidas de control que se aplicarán.

4. O prazo de vixencia da autorización determinarase na súa resolución de outorgamento tendo en conta as circunstancias concorrentes na especie.

Poderá acordarse a revogación das autorizacións previstas nos artigos 99.1 e 100.1 como sanción accesoria conforme ao disposto no artigo 124.3.b) no momento en que se incumpran os condicionantes establecidos así como cando se determine a non adecuación das actuacións por desaparición sobrevida dos presupostos, requisitos ou condicións que determinaron o outorgamento da autorización.

5. As autorizacións outorgadas pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural conlevarán a obriga para a persoa titular, de subministrar á devandita consellería a información recompilada en base a estas autorizacións, en especial aquela relativa á localización xeográfica das poboacións das especies silvestres en réxime de protección especial. O prazo máximo para a presentación desta información será de tres meses a desde a finalización da vixencia ou a revogación da autorización outorgada.

Artigo 102. *Comunicación das autorizacións*

A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural comunicará anualmente ao ministerio competente as autorizacións outorgadas consonte ao disposto no artigo 61 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, e ás normas que, en desenvolvemento do dito precepto básico se recollen nesta lei, aos efectos da súa posterior notificación á Comisión Europea e aos Organismos internacionais pertinentes, sinalando en cada caso, os controis exercidos e os resultados obtidos destes.

Artigo 103. *Taxidermia*

1. As persoas físicas ou xurídicas que practiquen actividades de taxidermia de especies de fauna silvestre inscribíranse no Rexistro de taxidermistas. A tal efecto estableceranse regulamentariamente as especies de fauna silvestre que poden ser obxecto desta actividade así como os datos obrigatorios que deben constar no devandito rexistro e o seu réxime de funcionamento.

A inscrición neste rexistro non terá carácter habilitante para o exercicio da actividade.

2. O Rexistro de taxidermistas configúrase como un rexistro público, dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

3. As persoas inscritas neste Rexistro de taxidermistas deberán levar un libro de rexistro que estará a disposición da Administración autonómica, no que consten os datos de procedencia dos animais que sexan obxecto de preparación.

Sección 5ª. Conservación ex situ

Artigo 104. Propagación de especies silvestres incluídas no Listado de Especies Silvestres en réxime de protección especial de Galicia

1. Sen prexuízo do disposto no artigo 62 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, para as especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural impulsará o desenvolvemento de programas de cría ou propagación fóra do seu hábitat natural, en especial cando tales programas foran previstos nas estratexias de conservación, ou nos plans de recuperación ou conservación.

Estes programas estarán dirixidos á constitución de reservas xenéticas e/ou á obtención de exemplares aptos para a súa reintrodución ao medio natural.

2. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural realizará e promoverá, no ámbito competencial autonómico, a cría, a repoboación e a reintrodución de especies incluídas no Catálogo Galego de Especies Ameazadas.

3. As organizacións sen ánimo de lucro, os parques zoolóxicos, os xardíns botánicos e os centros públicos e privados de investigación ou conservación poderán participar, previa autorización da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, nos programas de cría en cativeiro e propagación de especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas que impulse a devandita consellería.

4. A cría para a reintrodución ou a repoboación no medio natural de especies silvestres do Listado de Especies Silvestres en réxime de protección especial de Galicia non catalogadas como ameazadas requirirá autorización da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Artigo 105. Conservación ex situ de material biolóxico e xenético de especies silvestres

1. A Administración autonómica promoverá a existencia de bancos de material xenético e biolóxico de especies silvestres, co obxecto de contribuír a preservar a diversidade xenética das especies silvestres e de complementar as actuacións de conservación in situ.

2. A Administración autonómica promoverá e daralle prioridade, entre outros, á conservación de material biolóxico e xenético de taxons do Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial e do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, con especial atención ás especies endémicas ou catalogadas.

3. Créase o Inventario galego de bancos de material xenético referido a especies silvestres como rexistro público de carácter administrativo dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Neste inventario incluírase a información actualizada sobre as coleccións conservadas nos bancos de material biolóxico e xenético de especies silvestres sitos no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia. A estes efectos, os bancos deberán proporcionar esta información, polo menos anualmente, á devandita consellería.

A Administración autonómica comunicará a información recollida neste inventario, aos efectos do seu reflexo no Inventario Español de Bancos de Material Biolóxico e Xenético de especies silvestres.

Artigo 106. Acceso e utilización dos recursos xenéticos procedentes de taxons silvestres e distribución de beneficios

1. En materia de acceso e utilización dos recursos xenéticos procedentes de taxóns silvestres e a distribución de beneficios derivados da súa utilización estarase ao disposto no artigo 71 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, e na súa normativa de desenvolvemento.

2. Aos efectos do disposto no artigo 71 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, no ámbito competencial autonómico, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural será a autoridade autonómica competente de acceso aos recursos xenéticos.

3. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural comunicará, no ámbito das súas competencias, ao punto focal nacional as autorizacións outorgadas en materia de acceso aos recursos xenéticos, cuxo contido deberá axustarse ao establecido no Protocolo de Nagoya e nos seus mecanismos de desenvolvemento.

4. Os beneficios derivados da utilización dos recursos xenéticos destinaranse principalmente á conservación da biodiversidade e ao uso sostible dos seus compoñentes.

5. En materia de control da utilización dos recursos xenéticos estarase ao disposto no artigo 72 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, e na súa normativa de desenvolvemento. Aos efectos previstos no artigo 13.2 do Real Decreto 124/2017, do 24 de febreiro, relativo ao acceso aos recursos xenéticos procedentes de taxóns silvestres e ao control da utilización, no ámbito competencial autonómico, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural será a autoridade autonómica competente.

No suposto de detectar infraccións no acceso ou na utilización dos recursos xenéticos baixo a súa competencia, por parte de usuarios que se atopen fóra do territorio español, notificarase dita información ao punto focal nacional aos efectos oportunos.

Artigo 107. *Centros de recuperación de fauna*

1. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural establecerá centros de recuperación de fauna, que terán como finalidade o coidado e a recuperación dos exemplares de fauna silvestre autóctona que non estean en condicións de subsistir por si mesmos no medio natural. O seu principal obxectivo é a súa reintegración ao medio natural, ou se isto non fose posible, a súa integración en programas de conservación “ex situ” ou de educación ambiental.
2. Aqueles exemplares da fauna silvestre para os que non sexa posible conseguir a súa recuperación nin a súa incorporación a proxectos de cría en cativeiro, de divulgación ou de educación ambiental, poderán, no marco das oportunas decisións técnicas e sempre baixo o necesario respecto á normativa aplicable, ser sacrificados coas oportunas garantías de benestar animal.

Sección 6ª. Especies alóctonas

Artigo 108. *Especies exóticas invasoras*

1. No ámbito competencial autonómico, a prohibición de posesión, transporte, tráfico e comercio de exemplares vivos de especies exóticas invasoras incluídas no Catálogo español de especies exóticas invasoras, dos seus restos ou propágulos que puideran sobrevivir ou reproducirse poderá quedar sen efecto, previa autorización administrativa da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo da solicitude da persoa interesada, cando sexa necesario por razóns de investigación, saúde ou seguridade das persoas, ou con fins de control ou erradicación, no marco de estratexias, plans e campañas que, a tal efecto, se aproben e tendo en conta a relevancia dos aspectos sociais e/ou económicos da actividade á que afecten.
2. Esta autorización outorgarase no prazo máximo de tres meses a contar desde a entrada da solicitude no rexistro do órgano competente para a súa tramitación, entendéndose desestimada por silencio administrativo logo do prazo máximo de resolución sen que se ditase e notificase a resolución.
3. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural levará a cabo un seguimento das especies exóticas con potencial invasor en Galicia, en especial daquelas que demostraran ese carácter noutras Comunidades Autónomas ou noutros países, co fin de propoñer, no seu caso, a súa inclusión no Catálogo español de especies exóticas invasoras.
4. Sen prexuízo do disposto no artigo 64.7 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá, no seu ámbito competencial, elaborar plans que conteñan as directrices de xestión, control e posible

erradicación das especies do Catálogo español de especies exóticas invasoras, outorgando prioridade a aquelas especies que supoñan un maior risco para a conservación da fauna, flora ou hábitats autóctonos ameazados, con particular atención á biodiversidade insular.

5. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural establecerá unha Rede de alerta para a vixilancia de especies exóticas invasoras que recompile e rexistre datos sobre a incidencia no medio ambiente das especies exóticas invasoras.

6. A Administración autonómica adoptará medidas de control ou erradicación de especies exóticas invasoras. No marco dos plans de control e erradicación da Administración autonómica poderá incluírse a imposición da obriga de execución de tales medidas ás persoas responsables da introdución ou propagación.

A prevención, evitación e reparación dos danos medioambientais causados pola introdución de especies exóticas invasoras realizarase nos termos establecidos na lexislación básica en materia de responsabilidade medioambiental.

7. No caso de incumprimento por parte dos suxeitos responsables das medidas previstas no número anterior, a Administración autonómica poderá proceder á súa execución subsidiaria, a costa do responsable.

8. Decláranse de utilidade pública e interese social as actuacións necesarias para a erradicación de especies exóticas invasoras.

Artigo 109. *Especies exóticas invasoras de preocupación para a Unión Europea*

1. A xestión das especies exóticas invasoras preocupantes para a Unión Europea realizarase consonte ao disposto no Regulamento (UE) nº 1143/2014 do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de outubro de 2014, sobre a prevención e a xestión da introdución e propagación de especies exóticas invasoras.

2. O incumprimento das obrigas previstas no devandito regulamento conlevará a imposición das respectivas sancións previstas no título VI da Lei 42/2007, do 13 de decembro, e nesta lei.

Artigo 110. *Liberación de especies non autóctonas*

1. Prohíbese con carácter xeral, salvo que se dispoña de autorización outorgada pola consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, a liberación de especies non autóctonas no territorio de Galicia, cando estas sexan susceptibles de competir coas especies autóctonas, alterar as súas características xenéticas ou os equilibrios ecolóxicos, así como de dar morte, danar ou inquietar aos animais silvestres.

Exceptúase desta prohibición, a liberación de especies non autóctonas que contén cunha regulación sectorial específica, sen prexuízo das previsións dos instrumentos de planificación dos espazos naturais protexidos.

2. O disposto neste artigo, entenderase sen prexuízo do disposto na normativa básica estatal en relación coa introdución en todo o territorio nacional de especies ou subespecies alóctonas.

Sección 7ª. Especies silvestres autóctonas extinguidas

Artigo 111. Reintrodución de especies silvestres autóctonas extinguidas

1. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural promoverá a reintrodución de especies silvestres autóctonas extinguidas en Galicia e das que aínda existan poboacións noutros lugares ou en cativeiro, especialmente cando estas reintroducións contribúan ao restablecemento do estado de conservación favorable de especies ou hábitats de interese comunitario.

2. Esta reintrodución de especies silvestres autóctonas extinguidas en Galicia realizarase consonte ao disposto no artigo 55 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

Sección 8ª. Árbores senlleiras

Artigo 112. Catálogo galego de árbores senlleiras

1. O Catálogo galego de árbores senlleiras configúrase como un rexistro público de carácter administrativo dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, que incluíra aqueles exemplares ou formacións dos que, polos seus valores ou intereses natural, cultural, científico, educativo, estético ou paisaxístico, sexa necesario asegurar a súa conservación.

2. A realización nos exemplares ou formacións incluídos neste catálogo, de todo tipo de tratamentos silvícolas ou actuacións encamiñadas á súa protección, conservación e mellora, requirirá segundo se determine regulamentariamente, autorización da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural ou comunicación previa.

CAPÍTULO II Conservación de hábitats

Artigo 113. Hábitats en perigo de desaparición

Son hábitats en perigo de desaparición aqueles que requiren medidas específicas de protección e conservación por atoparse nalgunha das circunstancias seguintes:

- a) Ter a súa área de distribución moi reducida e en diminución.
- b) Ter sido destruídos na maior parte da súa área de distribución natural.
- c) Ter sufrido un drástico deterioro da súa composición, estrutura e funcións ecolóxicas na maior parte da súa área de distribución natural.
- d) Atoparse en alto risco de transformación irreversible a curto ou medio prazo nunha parte significativa da súa área de distribución, incluíndo o risco de transformación debido aos efectos do cambio climático.

Artigo 114. *Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia*

1. Créase o Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia como rexistro público de carácter administrativo dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. O contido deste catálogo desenvolverase regulamentariamente.
2. No Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia incluíranse aqueles hábitats en perigo de desaparición existentes en Galicia, ben por ser declarados expresamente como tales por orde da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, ben por estar incluídos no Catálogo español de hábitats en perigo de desaparición e atoparse en Galicia.
3. O procedemento de inclusión ou exclusión dun hábitat no Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia desenvolverase regulamentariamente.
4. A inclusión dun hábitat no Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia, terá os seguintes efectos:
  - a) Unha superficie adecuada incluírase nalgún instrumento de planificación ou figura de protección de espazos naturais, nova ou xa existente.
  - b) A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural definirá e tomará as medidas necesarias para frear a recesión e eliminar o risco de desaparición destes hábitats nos instrumentos de planificación e doutro tipo adecuados a estes fins.
5. Decláranse de utilidade pública e interese social as obras necesarias para a conservación de hábitats en perigo de desaparición, especialmente as que teñan por obxecto facer fronte a fenómenos catastróficos ou excepcionais.

Artigo 115. *Inventario galego do patrimonio natural e da biodiversidade*

1. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, coa colaboración das institucións e organizacións de carácter científico, económico e social, elaborará e manterá actualizado o Inventario galego do patrimonio natural e da biodiversidade que recollerá a distribución, abundancia, estado de conservación e a utilización, así como calquera outra información que se considere necesaria, de todos os elementos integrantes do patrimonio natural de Galicia respecto dos que a Comunidade Autónoma galega ostente competencias.

2. O contido e estrutura do Inventario galego do patrimonio natural e da biodiversidade determinarase regulamentariamente, debendo formar parte do mesmo, cando menos, a información relativa a:

- a) O Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia.
- b) O Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia incluíndo o Catálogo galego de especies ameazadas.
- c) A relación dos espazos naturais protexidos sitos no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia.
- d) As áreas protexidas por instrumentos internacionais sitas no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia.
- e) O Inventario galego de bancos de material xenético referido a especies silvestres.
- f) O Inventario de humidais de Galicia.
- g) O Catálogo galego de árbores senlleiras.

TÍTULO IV Inspección e réxime sancionador

CAPÍTULO I Inspección

Artigo 116. *Persoal con funcións inspectoras*

1. A inspección do cumprimento do disposto na presente lei e na normativa que a desenvolva será desempeñada polo persoal funcionario con funcións inspectoras dependente da

consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, sen prexuízo das funcións que, conforme á normativa aplicable, sexan desempeñadas por outro persoal.

2. O persoal funcionario con funcións inspectoras dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural terá a condición de axente da autoridade aos efectos do previsto no artigo 77.5 da Lei 39/2015, do 1 de outubro.

Artigo 117. *Facultades do persoal con funcións inspectoras*

O persoal dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural indicado no artigo 116, está facultado no exercicio das súas funcións inspectoras para:

- a) Acceder ás propiedades privadas, sempre que non constitúan domicilio nin outros lugares cuxo acceso requira o consentimento da persoa titular, para levar a cabo as tarefas de inspección. Para o exercicio desta facultade, non se precisará notificación previa da inspección.
- b) Efectuar notificacións e realizar requirimentos de información e documentación ou de realización de actuacións concretas.
- c) Proceder á toma de mostras.
- d) Proceder á toma de fotografías ou outro tipo de imaxes gráficas, sen prexuízo do disposto na normativa vixente sobre segredo industrial e sobre a protección de datos de carácter persoal.
- e) Realizar calquera outra actuación tendente a investigar os feitos que puideran constituír unha infracción administrativa consonte ao disposto nesta lei.
- f) Proceder ao comiso dos medios empregados para cometer as infraccións ou dos produtos ou exemplares obxecto destas.

Artigo 118. *Deberes no exercicio das funcións inspectoras*

O persoal con funcións inspectoras, dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, durante o seu desenvolvemento está obrigado a:

- a) Identificarse e acreditarse como tal mediante tarxeta acreditativa ou similar.
- b) Observar o respecto e consideración debidos ás persoas interesadas.

- c) Informar ás persoas interesadas dos seus dereitos e deberes en relación cos feitos obxecto da inspección.
- d) Obter toda a información necesaria dos feitos obxecto de inspección e dos seus posibles responsables, accedendo, cando resulte necesario para o exercicio da función inspectora e con respecto á normativa aplicable, aos rexistros públicos existentes.
- e) Gardar sixilo profesional e segredo respecto dos asuntos que coñeza por razón do seu cargo e actividade pública.

Artigo 119. Actuación inspectora do persoal dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural

1. A actuación de inspección iniciárase de oficio, por acordo da persoa titular da xefatura territorial competente por razón do territorio da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, ben por propia iniciativa, ou como consecuencia de orde superior, a petición razoada doutros órganos ou por denuncia de particular
2. Nas actas emitidas no exercicio das funcións de inspección farase constar, como mínimo: a data, hora e lugar da realización da inspección; a identificación e sinatura do persoal actuante; a identificación da persoa ou entidade inspeccionada ou das persoas coas que se entendan as actuacións; a descrición dos feitos constatados; os datos da toma de mostra, no seu caso. As actas poderán acompañarse de informes aclaratorios e ou complementarios.
3. Unha vez formalizada a acta, entregárase unha copia á persoa ou entidade inspeccionada coa que se entendan as actuacións e esta asinará a súa recepción. Cando a parte inspeccionada ou persoa coa que se entendan as actuacións, se negase a subscribir a acta ou se negase a recibir un exemplar do documento, faranse constar estas circunstancias.

En ausencia de persoas coas que se poidan entender as actuacións, redactárase a acta facendo constar expresamente este extremo.

No caso de non resultar posible redactar a acta no momento da inspección, remitírase un exemplar á persoa inspeccionada no prazo dos tres días seguintes.

4. A sinatura da acta pola persoa ou entidade inspeccionada non implica aceptar o seu contido. En todo caso, a negativa a asinala non suporá, en ningún caso, a paralización ou arquivo das posibles actuacións motivadas pola actividade inspectora.
5. As actas emitidas polo persoal con funcións inspectoras, e os informes aclaratorios ou complementarios dos que se acompañen, de ser o caso, nos que, observándose os requisitos

legais correspondentes, se recollan os feitos constatados por aqueles, farán proba destes salvo que se acredite o contrario.

CAPÍTULO II Infraccións e sancións

Sección 1ª. Infraccións

Artigo 120. *Infraccións*

1. Constitúen infraccións administrativas en materia de conservación do patrimonio natural, as accións ou omisións tipificadas nos artigos seguintes e as tipificadas na Lei 42/2007, do 13 de decembro, sen prexuízo da responsabilidade esixible na vía penal, civil ou doutra orde á que poidan dar lugar.

2. Aos efectos desta lei, as infraccións cualifícanse en leves, graves e moi graves.

Artigo 121. *Infraccións leves*

Serán infraccións leves:

- a) A captura, tenza, naturalización, destrución, morte, deterioro, comercio, tráfico ou exhibición non autorizados de especies incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, sempre que non estean incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas ou no Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial previsto no artigo 56 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.
- b) A produción de ruídos evitables que alteren a tranquilidade habitual das especies provocando unha afección ás especies incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia.
- c) Transitar, circular con vehículos, acampar e acender lume nos lugares expresamente prohibidos nos instrumentos de planificación dos espazos naturais protexidos, cando non existan danos ao patrimonio natural ou á biodiversidade.
- d) O incumprimento das condicións impostas nas autorizacións para realizar determinadas actuacións que puidesen afectar a espazos e especies protexidas ou nos instrumentos de planificación previstos nesta lei, cando non existan danos ao patrimonio natural ou á biodiversidade.

e) A destrución, deterioro, subtracción ou cambio de emprazamento dos sinais vinculados aos espazos protexidos, así como o incumprimento por parte das persoas titulares dos predios serventes da obriga de dar paso e permitir a súa instalación, conservación ou renovación.

f) Calquera outro incumprimento dos requisitos, obrigas ou prohibicións establecidas nesta lei, sempre que non estean cualificadas como infracción grave ou moi grave nesta lei ou na Lei 42/2007, do 13 de decembro.

Artigo 122. *Infraccións graves*

Serán infraccións graves:

a) A destrución, alteración da estrutura ou funcionamento ecolóxico do hábitat de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, sempre que non estean incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas ou no Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial, en especial dos lugares de reprodución, invernada, repouso ou alimentación incluídos nos espazos naturais protexidos.

b) A tenza, destrución, morte, deterioro, recolección, comercio, captura ou exposición para o comercio ou naturalización non autorizados de especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas na categoría de “en perigo de extinción” ou “vulnerables”, ou expresamente identificadas a estes efectos nos instrumentos de planificación dos espazos naturais, así como dos seus propágulos ou restos sempre que estas especies non teñan tal catalogación no Catálogo Español de Especies Ameazadas.

c) A destrución, alteración da estrutura ou funcionamento ecolóxico do hábitat de especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas na categoría de “en perigo de extinción” ou “vulnerables”, en especial dos lugares de reprodución, invernada, repouso ou alimentación incluídos nos espazos naturais protexidos, sempre que estes hábitats non estean incluídos no Catálogo Español de Hábitats en Perigo de Desaparición.

d) A realización de obras, usos ou actividades nas zonas suxeitas legalmente a algún tipo de limitación conforme á presente lei ou que incumpran a normativa dos instrumentos de planificación dos espazos naturais, sen a debida autorización administrativa.

e) A desobediencia ás ordes ou requirimentos do persoal inspector dependente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural no exercicio das súas funcións de protección dos espazos naturais e da flora e fauna silvestres regulados pola presente lei, así como a obstaculización de dito exercicio.

- f) A destrución de exemplares ou formacións incluídas no Catálogo galego de árbores senlleiras ou a alteración substancial da súa fisionomía ou da súa área de protección que poida alterar os valores que xustificaron a súa inclusión no devandito catálogo.
- g) O incumprimento das condicións impostas nas autorizacións ou nos instrumentos de planificación previstos nesta lei, cando tal incumprimento determine a produción de danos ao patrimonio natural ou á biodiversidade.
- h) O abandono ou depósito de residuos fora dos lugares destinados ao efecto, cando non se tivera producido un dano ou un risco serio para os valores dos ecosistemas.
- i) O incumprimento das ordes de paralización ou suspensión da actividade imposta pola Administración autonómica como medidas cautelares previas, cando as ditas medidas fosen confirmadas no acordo de inicio do procedemento administrativo sancionador.
- l) Transitar, circular con vehículos, acampar e acender lume nos lugares expresamente prohibidos nos instrumentos de planificación dos espazos naturais protexidos, cando se causen danos aos valores protexidos.
- m) A comisión dunha infracción leve do mesmo tipo que a que motivou a sanción anterior no prazo de 2 anos seguintes á notificación desta, sempre que a resolución sancionadora adquirise firmeza na vía administrativa.

Artigo 123. *Infraccións moi graves*

Serán infraccións moi graves:

- a) A colocación de veneno ou cebos envelenados en espazos naturais protexidos ou as accións intencionadas que afecten gravemente a integridade do espazo.
- b) A tenza, destrución, morte, deterioro, recolección, comercio, captura ou exposición para o comercio ou naturalización non autorizados de especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas na categoría de “en perigo crítico de extinción” ou expresamente identificadas a estes efectos nos instrumentos de planificación dos espazos naturais, así como dos seus propágulos ou restos.
- c) A destrución, alteración da estrutura ou funcionamento ecolóxico do hábitat de especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas na categoría de “en perigo crítico de extinción”, en especial dos lugares de reprodución, invernada, repouso ou alimentación incluídos nos espazos naturais protexidos.

d) A destrución, alteración da estrutura ou funcionamento ecolóxico de hábitats incluídos no Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia ao ser declarados expresamente como tales por orde da persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

e) Calquera outra das infraccións previstas nesta lei e non tipificadas na Lei 42/2007, do 13 de decembro, cando os danos causados ao patrimonio natural ou á biodiversidade superen os 200.000 euros ou cando os beneficios obtidos superen os 100.000 euros.

f) A comisión dunha infracción grave do mesmo tipo que a que motivou a sanción anterior no prazo de 2 anos seguintes á notificación desta, sempre que a resolución sancionadora adquirise firmeza na vía administrativa.

Sección 2ª. Sancións

Artigo 124. Sancións

1. As infraccións tipificadas nesta lei sancionaranse coas seguintes multas:

- a) Infraccións leves: multa de 100 a 3.000 euros.
- b) Infraccións graves: multa de 3.001 a 200.000 euros.
- c) Infraccións moi graves: multa de 200.001 a 2.000.000 euros.

2. Ademais da multa correspondente, poderá impoñerse como sanción accesoria o comiso dos medios empregados para a comisión da infracción ou dos produtos ou exemplares obxecto dela conforme ao disposto no artigo 135.5.

3. Cando se cometan infraccións graves ou moi graves, poderán impoñerse tamén as seguintes sancións accesorias:

- a) Perda da posibilidade de obter subvencións ou axudas públicas da Administración autonómica de Galicia por un prazo de ata tres anos para as infraccións moi graves e ata dous anos para as infraccións graves.
- b) Revogación das autorizacións outorgadas en aplicación da presente lei cuxas condicións foran incumpridas ou suspensión destas por un prazo de ata tres anos para as infraccións moi graves e ata dous anos para as infraccións graves.
- c) Peche dos establecementos, locais ou instalacións.

Artigo 125. *Criterios para a graduación das sancións*

1. Na imposición de sancións, deberá gardarse a debida adecuación entre a gravidade do feito constitutivo da infracción e a sanción aplicada, tendo en conta os seguintes criterios: a magnitude do risco que supón a conduta infractora e a súa repercusión; a contía, no seu caso, dos danos ocasionados; a súa transcendencia polo que respecta á seguridade das persoas ou bens protexidos por esta lei; as circunstancias do responsable; o grado de intencionalidade apreciable na persoa infractora ou infractoras; e, no seu caso, o beneficio ilicitamente obtido como consecuencia da conduta infractora, así como a irreversibilidade dos danos ou deterioros producidos.
2. Cando da comisión dunha infracción derive necesariamente a comisión doutra ou doutras, imponse unicamente a sanción correspondente á infracción máis grave cometida.
3. A reincidencia na comisión de infraccións da mesma categoría nun prazo inferior ao da súa prescrición equiparase coa comisión dunha infracción da categoría inmediatamente superior.
4. Evitarase que o beneficio obtido pola persoa infractora sexa superior ao importe da sanción, a cuxos efectos poderá incrementarse o límite máximo da sanción ata o dobre do beneficio da persoa infractora.
5. A reposición da legalidade mediante a restauración do medio natural ao estado previo ao momento de producirse a infracción ou ben a obtención das autorizacións previstas nesta lei, cando teña lugar en calquera momento anterior á finalización do procedemento administrativo sancionador, determinará a aplicación á persoa interesada da contía sancionadora prevista para as infraccións de gravidade inmediatamente inferior.

Sección 3ª. Reparación do dano causado e indemnización

Artigo 126. *Reparación do dano causado e indemnización*

1. Sen prexuízo das sancións que en cada caso procedan por incumprimento do disposto nesta lei, a persoa infractora deberá reparar o dano causado na forma e condicións establecidas na Lei 26/2007, do 23 de outubro, de Responsabilidade Medioambiental, reparación que comprenderá a obriga de repoñer a situación alterada ao seu estado anterior. A persoa infractora estará obrigada a indemnizar os danos e prexuízos que non poidan ser reparados nos termos da correspondente resolución.
2. A consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá proceder á execución subsidiaria das obrigas descritas no número anterior a costa da persoa responsable, previo apercibimento e unha vez transcorrido o prazo establecido para a súa execución voluntaria. Non será necesario o apercibimento previo cando da persistencia da

situación puidera derivarse un perigo inminente para a saúde humana ou o medio ambiente, ou en calquera dos supostos de actuación directa previstos na Lei 26/2007, do 23 de outubro.

No suposto de execución subsidiaria, facúltase á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural para proceder á ocupación dos terreos afectados polos danos, unha vez sexa firme a resolución que impoña esta obriga, quedando exentas estas actuacións da necesidade de obter título habilitante municipal. Exceptúase desta facultade os supostos nos que os terreos constitúan o domicilio ou lugares cuxo acceso requira do consentimento da persoa titular, en que será necesaria a obtención deste consentimento ou da autorización xudicial correspondente.

2. A esixencia de repoñer a situación alterada ao seu estado anterior comprende a obriga da persoa infractora de destruír ou demoler toda clase de instalacións ou obras ilegais e de executar cantos traballos sexan precisos para tal fin, consonte aos prazos, forma e condicións que estableza o órgano competente.

CAPÍTULO III Procedemento sancionador

Artigo 127. *Principios xerais*

1. A potestade sancionadora no ámbito competencial autonómico corresponderalle á consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e exercerase a través do correspondente procedemento sancionador, sendo aplicables as regras e principios establecidos na lexislación sobre procedemento administrativo común e sobre o réxime xurídico do sector público.

2. O prazo máximo para a tramitación e resolución do procedemento sancionador será dun ano a contar dende a data do acordo de iniciación. Transcorrido o devandito prazo sen que se ditase e notificase resolución expresa, producirase a caducidade do procedemento na forma prevista pola lexislación reguladora do procedemento administrativo común.

3. Será pública a acción para esixir ante a Administración autonómica a observancia do establecido nesta lei, nas disposicións que se diten para o seu desenvolvemento e execución e nos instrumentos de planificación previstos nela.

Quen exerza a acción pública prevista no parágrafo anterior deberá fundamentar suficientemente os feitos presuntamente constitutivos de infracción. A decisión de iniciación ou non dun procedemento sancionador por tales feitos será motivada e notificada a quen exercese a dita acción pública.

Artigo 128. *Competencia sancionadora*

1. A competencia para a incoación dos procedementos sancionadores por infraccións tipificadas na presente lei corresponderalle á persoa titular da xefatura territorial competente por razón do territorio da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Se a infracción administrativa afectase ao ámbito territorial de dúas ou máis provincias, a competencia para a incoación poderá ser exercida por calquera das persoas titulares das xefaturas territoriais correspondentes, que o notificará á outra xefatura territorial afectada.

2. Pola súa parte, a competencia para a imposición das sancións ás que se refire esta lei corresponderalle:

a) No suposto de infraccións leves, á persoa titular da xefatura territorial correspondente da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural no caso de que a infracción afecte a unha única provincia, ou á persoa titular da dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural no caso de que a infracción afecte a máis dunha provincia.

b) No suposto de infraccións graves, á persoa titular da dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural.

c) No suposto de infraccións moi graves, á persoa titular da consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Artigo 129. *Suxeitos responsables*

1. Só poderán ser sancionadas por feitos constitutivos de infracción administrativa as persoas físicas e xurídicas, así como, cando unha lei lles recoñeza capacidade de obrar, os grupos de afectados, as unións e entidades sen personalidade xurídica e os patrimonios independentes ou autónomos, que resulten responsables dos mesmos a título de dolo ou culpa.

2. As responsabilidades administrativas que se deriven da comisión dunha infracción serán compatibles coa esixencia á persoa infractora da reposición da situación alterada pola mesma ao seu estado orixinario, así como coa indemnización polos danos e prexuízos causados, que se determinará e esixirá polo órgano ao que corresponda o exercicio da potestade sancionadora. De non satisfacerse a indemnización no prazo que ao efecto se determine en función da súa contía, procederase na forma prevista no artigo 101 da Lei 39/2015, do 1 de outubro.

3. Cando o cumprimento dalgunha obriga prevista nesta lei corresponda a varias persoas conxuntamente, responderán de forma solidaria das infraccións que, no seu caso, se cometan e das sancións que se impoñan. Non obstante, cando a sanción sexa pecuniaria e sexa posible individualizarse na resolución en función do grao de participación de cada responsable.

Artigo 130. *Concorrenza de sancións*

Non poderán sancionarse os feitos que o teñan sido penal ou administrativamente, nos casos en que se aprecie identidade do suxeito, feito e fundamento.

Artigo 131. *Medidas provisionais*

1. Iniciado o procedemento sancionador, o órgano administrativo competente para resolvelo poderá adoptar de oficio ou a instancia de parte e de forma motivada, as medidas provisionais que estime pertinentes para asegurar a eficacia da resolución que puidera recaer, se existen elementos de xuízo suficientes para elo, consonte aos principios de proporcionalidade, efectividade e menor onerosidade.

2. Antes da iniciación do procedemento administrativo, o órgano competente para iniciar ou instruír o procedemento, de oficio ou a instancia de parte, nos casos de urxencia inaprazable e para a protección provisional dos intereses implicados, poderá adoptar de forma motivada as medidas provisionais que resulten necesarias e proporcionadas. No caso de tratarse da adopción do comiso, tamén será competente para a súa adopción, o persoal con funcións inspectoras do artigo 116.

3. As medidas provisionais deberán ser confirmadas, modificadas ou levantadas no acordo de iniciación do procedemento, que deberá efectuarse dentro dos quince días seguintes á súa adopción, o cal poderá ser obxecto do recurso que proceda. En todo caso, ditas medidas quedarán sen efecto se non se inicia o procedemento no devandito prazo ou cando o acordo de iniciación non conteña un pronunciamento expreso acerca destas.

Artigo 132. *Multas coercitivas*

1. Procederase á imposición de multas coercitivas polo órgano competente para o exercicio da potestade sancionadora, reiteradas por lapsos de tempo non inferiores a quince días, se as persoas infractoras non procederan á reparación do dano causado consonte ao ordenado pola Administración. Estas multas coercitivas son independentes e compatibles coas multas que se puideran impoñerse en concepto de sanción.

2. O importe de cada unha das multas coercitivas non excederá, en cada caso, de 3.000 euros, sen que a contía de cada unha delas poida superar o importe da sanción fixada pola infracción cometida.

3. A determinación da contía das multas coercitivas fixarase atendendo aos seguintes criterios:

- a) O retraso no cumprimento da obriga de reparar .
- b) A existencia de intencionalidade ou reiteración no incumprimento das súas obrigas.
- c) A natureza e relevancia dos danos e prexuízos causados.

4. No caso de impago, as multas coercitivas serán esixibles pola vía de constrinximento.

Artigo 133. *Recoñecemento da responsabilidade*

1. Iniciado un procedemento sancionador, se a persoa infractora recoñece a súa responsabilidade, poderase resolver o procedemento coa imposición da sanción que proceda.

2. Cando a sanción teña unicamente carácter pecuniario ou ben caiba impor unha sanción pecuniaria e outra de carácter non pecuniario pero se xustificase a improcedencia da segunda, o pagamento voluntario polo presunto responsable, en calquera momento anterior á resolución, implicará a terminación do procedemento, salvo no relativo á reposición da situación alterada ou á determinación da indemnización polos danos e perdas causados pola comisión da infracción.

3. En ambos os casos, cando a sanción teña unicamente carácter pecuniario, o órgano competente para resolver o procedemento aplicará reducións de, ao menos, o 20 % sobre o importe da sanción proposta, que serán acumulables entre si. As citadas reducións deberán estar determinadas na notificación de iniciación do procedemento e a súa efectividade estará condicionada á desistencia ou renuncia de calquera acción ou recurso en vía administrativa contra a sanción.

A porcentaxe de redución prevista neste número poderá ser incrementada regulamentariamente.

Artigo 134. *Responsabilidade penal*

Nos supostos en que as infraccións puideran ser constitutivas de delito, o órgano instrutor trasladará as actuacións ao órgano xurisdiccional competente e absterase de proseguir o procedemento sancionador mentres a autoridade xudicial non ditara sentenza firme ou resolución que poña fin ao procedemento. A sanción da autoridade xudicial excluírá a imposición de sanción administrativa, nos casos en que se aprecie identidade de suxeito, feitos e fundamento. No caso de non apreciarse a existencia de delito, a Administración poderá

continuar o procedemento sancionador, baseándose nos feitos que a xurisdición competente considerara probados.

Artigo 135. *Comiso*

1. Poderá acordarse o comiso dos medios empregados para a comisión da infracción ou dos produtos ou exemplares obxecto dela como medida provisional nos termos previstos no artigo 131.

2. O comiso poderá efectuarse tanto polo órgano competente para iniciar o procedemento sancionador coma polo persoal con funcións inspectoras regulado nesta lei.

Cando o comiso se acorde por este persoal, deixarase constancia por escrito na acta de inspección correspondente.

3. Os comisos depositaranse en dependencias da Administración autonómica, sen prexuízo da posibilidade de subscribir acordos de colaboración con outras Administracións públicas a estes efectos. En todo caso, darase recibo dos medios, produtos ou exemplares decomisados no que se describirá o seu estado, custodiándose ata que se acorde o seu destino.

4. A medida provisional de comiso poderá ser alzada durante a tramitación do procedemento, de oficio ou a instancia de parte, en virtude de circunstancias sobrevidas ou que non se tiveran en conta no momento da súa adopción. Nos mesmos termos a dita medida provisional poderá ser modificada pola prestación de garantía que se considere suficiente.

En todo caso, a medida provisional acordada extinguirase cando produza efectos a resolución administrativa que poña fin ao procedemento correspondente.

5. De acordo co artigo 124.2 o órgano competente para resolver o procedemento sancionador poderá acordar, como sanción accesoria, o comiso dos medios empregados para a comisión da infracción ou dos produtos ou exemplares obxecto desta. Na resolución na que se imponha esta sanción accesoria deberá determinarse o destino definitivo dos medios, produtos ou exemplares decomisados.

Artigo 136. *Prescripción*

1. As infraccións previstas nesta lei cualificadas como leves prescriben ao ano, as cualificadas como graves, aos tres anos, e as cualificadas como moi graves, aos cinco anos.

O prazo de prescripción das infraccións comezará a contarse desde o día en que a infracción se tivera cometido. No caso de infraccións continuadas ou permanentes, o prazo comezará a contarse desde que finalizou a conduta infractora.

Interrompe a prescrición das infraccións a iniciación, con coñecemento da persoa interesada, do procedemento sancionador, reanudándose o prazo de prescrición se o expediente sancionador estivera paralizado durante máis dun mes por causa non imputable ao presunto responsable.

2. As sancións impostas pola comisión de infraccións leves prescriben ao ano, as impostas por infraccións graves, aos tres anos, e as impostas por infraccións moi graves, aos cinco anos.

O prazo de prescrición das sancións comezará a contarse desde o día seguinte a aquel no que sexa executable a resolución pola que se impón a sanción ou transcorrera o prazo para recorrela.

Interrompe a prescrición das sancións a iniciación, con coñecemento da persoa interesada, do procedemento de execución, reanudándose o prazo se aquel estivera paralizado durante máis dun mes por causa non imputable á persoa infractora.

No caso de desestimación presunta do recurso de alzada interposto contra a resolución pola que se impón a sanción, o prazo de prescrición da sanción comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que remate o prazo legalmente previsto para a resolución de dito recurso.

3. A obriga de reparar o dano causado prevista no artigo 126 non prescribe.

DISPOSICIÓNS ADICIONAIS

Disposición adicional primeira. *Solapamento nun mesmo lugar de distintas figuras de espazos protexidos*

Se se solapan nun mesmo lugar distintas figuras de espazos protexidos, as súas normas reguladoras e os mecanismos de planificación deberán ser coordinados para unificarse nun único documento integrado, co obxecto de que os diferentes réximes aplicables en función de cada categoría conformen un todo coherente. Constitúen unha excepción ao anterior os supostos en que as distintas figuras de espazos protexidos correspondan a diferentes administracións públicas, sen prexuízo da colaboración interadministrativa pertinente.

Disposición adicional segunda. *Prazos dos procedementos e sentido do silencio administrativo*

1. O prazo máximo para resolver os procedementos de competencia autonómica previstos nesta lei que non teñan fixado un prazo específico será de dous anos a contar desde a data do acordo de inicio ou, no caso de iniciación a solicitude de persoa interesada, desde a data na que a solicitude tivese entrada no rexistro do órgano competente para a súa tramitación

2. O silencio administrativo, no ámbito da presente lei e, para os casos nos que non estean previstos expresamente os seus efectos, producirá efectos desestimatorios da solicitude no caso de procedementos iniciados a instancia de parte.

Disposición adicional terceira. *Competencias doutros órganos e administracións*

As autorizacións previstas nesta lei enténdense sen prexuízo das que corresponda outorgar a outros órganos ou administracións no exercicio das súas respectivas competencias.

Disposición adicional cuarta. *Prazo de emisión de informes polo Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible*

O Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible disporá dun prazo máximo de vinte días hábiles para a emisión dos informes que se lle soliciten no eido das competencias do dito órgano.

Disposición adicional quinta. *Recursos pesqueiros e recursos fitoxenéticos e zootenéticos para a agricultura e a alimentación*

Salvo para o previsto no artigo 106, quedan excluídos do ámbito de aplicación desta lei:

- a) Os recursos pesqueiros regulados pola Lei 3/2001, do 26 de marzo, de Pesca Marítima do Estado.
- b) Os recursos fitoxenéticos para a agricultura e a alimentación, regulados pola Lei 30/2006, do 26 de xullo, de sementes e plantas de viveiro e de recursos fitoxenéticos.
- c) Os recursos zootenéticos para a agricultura e a alimentación, que se rexerán pola súa normativa específica.

DISPOSICIÓN TRANSITORIAS

Disposición transitoria primeira. *Xuntas reitoras*

As xuntas consultivas constituídas á entrada en vigor desta lei, pasan a denominarse xuntas reitoras, sen que esta modificación da súa denominación conleve ningún cambio nas funcións que teñen encomendadas.

Disposición transitoria segunda. *Zonas de especial protección dos valores naturais*

As zonas de especial protección dos valores naturais declaradas á entrada en vigor desta lei e que sexan LIC, ZEC ou ZEPA terán a consideración de espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia.

Disposición transitoria terceira. *Parques naturais declarados*

Os parques naturais declarados á entrada en vigor desta lei, conservarán a súa consideración como tales aínda que non cumpran os requisitos establecidos no artigo 24.5.

Disposición transitoria cuarta. *Áreas críticas para unha especie*

As áreas prioritarias de conservación recollidas nos plans de recuperación ou de conservación aprobados con anterioridade á entrada en vigor desta lei, terán a consideración de áreas críticas para unha especie.

Disposición transitoria quinta. *Espazos naturais protexidos con instrumento de planificación aprobado*

Os espazos naturais protexidos que contén cun instrumento de planificación aprobado con anterioridade á entrada en vigor desta lei non requirirán da aprobación dun novo instrumento de planificación dos previstos no artigo 49 durante todo o seu período de vixencia.

Disposición transitoria sexta. *Solo urbano nos espazos naturais protexidos preexistentes*

A exclusión recollida no artigo 21.2 non resultará aplicable a aqueles espazos naturais protexidos que xa estiveran declarados como tales á entrada en vigor desta lei.

Disposición transitoria sétima. *Procedementos administrativos en tramitación*

1. Os procedementos sancionadores que se atopan en tramitación á entrada en vigor da presente lei continuarán tramitándose consonte ao establecido na lexislación vixente no momento en que se cometeu a infracción. As disposicións sancionadoras producirán efecto retroactivo en canto favorezan ao presunto infractor ou ao infractor, tanto no referido á tipificación da infracción como á sanción e aos seus prazos de prescrición, incluso respecto das sancións pendentes de cumprimento ao entrar en vigor a nova disposición.

2. O resto de procedementos administrativos en tramitación á entrada en vigor da presente lei, tramitaranse pola normativa vixente ao iniciarse a súa tramitación.

3. O Catálogo galego de especies ameazadas regulado mediante o Decreto 88/2007, do 19 de abril, continuará a rexerse polo disposto na citada norma, en todo o que non se opoña a esta lei, ata que se leve a cabo a súa modificación .

DISPOSICIÓN DERROGATORIAS

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa*

1. Queda derogada a Lei 9/2001, do 21 de agosto, de conservación da natureza.
2. Queda derogado o Decreto 72/2004, do 2 de abril, polo que se declaran determinados Espazos como Zonas de Especial Protección dos Valores Naturais, e o Decreto 124/2005, do 6 de maio, polo que se regula a figura de espazo natural de interese local e a figura do espazo privado de interese natural.
3. Así mesmo, quedan derogadas cantas outras disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nesta lei.

DISPOSICIÓN DERRADEIRAS

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 5/2017, do 19 de outubro, de fomento da implantación de iniciativas empresariais en Galicia*

Engádesse, no número 3 da disposición adicional segunda da Lei 5/2017, do 19 de outubro, de fomento da implantación de iniciativas empresariais en Galicia, un novo parágrafo co seguinte contido:

“En garantía da sustentabilidade financeira do sistema e para permitir realizar as previsións oportunas en canto ao volume de residuos procedentes da fracción orgánica dos residuos urbanos (Forsu) que se van tratar na nova planta de compostaxe, os convenios terán un prazo mínimo de vixencia de cinco anos, que poderá ser prorrogado de común acordo polas partes”.

Disposición derradeira segunda. *Desenvolvemento regulamentario*

Autorízase ao Consello da Xunta a ditar cantas normas sexan precisas para o desenvolvemento da presente lei.

Disposición derradeira terceira. *Actualización dos importes das sancións*

Mediante decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia poderá procederse á actualización dos importes das sancións recollidas no artigo 124.1. que se realizará de conformidade coa normativa básica estatal en materia de desindexación.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor*

A presente lei entrará en vigor aos vinte días naturais da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

ESTRUTURA DO BOLETÍN OFICIAL DO PARLAMENTO DE GALICIA

1. PROCEDEMENTOS PARLAMENTARIOS

1.1. PROCEDEMENTOS DE NATUREZA NORMATIVA

1.1.1. NORMAS APROBADAS

1.1.2. PROPOSTAS DE NORMAS

1.2. PROCEDEMENTOS ESPECIAIS DE CARÁCTER INSTITUCIONAL

1.2.1. INVESTIDURA

1.2.2. MOCIÓN DE CENSURA

1.2.3. CUESTIÓN DE CONFIANZA

1.3. PROCEDEMENTOS DE CONTROL E IMPULSO

1.3.1. CONTROL SOBRE AS DISPOSICIÓNS DA XUNTA CON FORZA DE LEI

1.3.2. COMUNICACIÓNS DA XUNTA DE GALICIA

1.3.3. EXAME DE PROGRAMAS E PLANS

1.3.4. ACORDOS, RESOLUCIÓNS OU PROPOSTAS DE COMISIÓNS ESPECIAIS OU DE INVESTIGACIÓN

1.3.5. MOCIÓNS

1.3.6. PROPOSICIÓNS NON DE LEI

1.3.7. OUTRAS PROPOSTAS DE RESOLUCIÓN E ACORDOS

1.3.8. PROCEDEMENTOS DE CONTROL ECONÓMICO E ORZAMENTARIO

1.4. PROCEDEMENTOS DE INFORMACIÓN

1.4.1. INFORMACIÓNS REMITIDAS POLA XUNTA DE GALICIA

1.4.2. SOLICITUDES DE COMPARECENCIA

1.4.3. INTERPELACIÓNS

1.4.4. PREGUNTAS

1.4.5. RESPOSTAS A PREGUNTAS

1.4.6. SOLICITUDES DE DATOS, INFORMES E DOCUMENTOS DE DEPUTADOS E DE COMISIÓNS

1.4.7. RECONVERSIÓNS POR FINALIZACIÓN DO PERÍODO DE SESIÓNS

1.5. PROCEDEMENTOS RELATIVOS A OUTRAS INSTITUCIÓNS E ÓRGANOS

1.6. PROCEDEMENTOS DE ELECCIÓN, DESIGNACIÓN E PROPOSTA DE NOMEAMENTO

1.7. PROCEDEMENTOS RELATIVOS AO DEREITO DE PETICIÓN

2. ELECCIÓN E COMPOSICIÓN DO PARLAMENTO, RÉXIME E GOBERNO INTERIOR, ORGANIZACIÓN E FUNCIONAMENTO

2.1. ELECCIÓN DO PARLAMENTO

2.2. COMPOSICIÓN DO PARLAMENTO E DOS SEUS ÓRGANOS

2.3. RÉXIME E GOBERNO INTERIOR

2.4. ORGANIZACIÓN E FUNCIONAMENTO DO PARLAMENTO

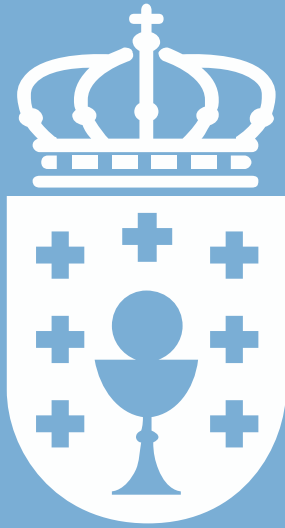
3. ADMINISTRACIÓN DO PARLAMENTO DE GALICIA

4. INFORMACIÓNS E CORRECCIÓNS DE ERROS

4.1. INFORMACIÓNS

4.2. CORRECCIÓNS DE ERROS

PARLAMENTO
DE GALICIA

BOLETÍN OFICIAL DO
PARLAMENTO DE GALICIA

Edición e subscricións:

Servizo de Publicacións do Parlamento de Galicia. Hórreo, 63. 15702. Santiago de Compostela.

Telf. 981 55 13 00. Fax. 981 55 14 25

Dep. Leg. C-155-1982. ISSN 1133-2727

